

Golany

Revista de Sant Miquel de Campmajor

Núm. 40 - 2n semestre 2016 - Exemplar gratuït

FOTO DE LA PORTADA

CELEBRACIÓ DELS VINT ANYS DE LA REVISTA GOLANY AMB L'EDICIÓ NÚMERO 40

Per aquest motiu hem dedicat la nostra portada a un pastís dissenyat expressament per a l'ocasió, que hem fotografiat al bell mig de la Vall, amb l'atalaia omnipresent del Golany al fons. Estem orgullosos d'haver donat aquest nom a la revista, que és la de tots els habitants de la Vall de Campmajor, així com dels antics estadants, col·laboradors, amics i simpatitzants.

IMATGE DE LA CONTRAPORTADA

DIBUIX CAMPEROL DE L'ARTISTA ROSA DACHS

Per a aquest número especial d'aniversari hem reproduït un dibuix de l'artista Rosa Dachs a la contraportada. Entre la seva obra, ha seleccionat un tema camperol que ens transporta al món dels somnis a través del seu peculiar estil de representació. Rosa Dachs (Ripoll, 1962) viu a Banyoles des del 1989. En el seu temps lliure escriu i pinta per expressar les seves emocions, sentiments i pensaments, i tot allò que veu al seu voltant i que distorsiona amb la ploma sobre un paper en blanc, o amb un pinzell il·lustrant imatges.

1. Participants a les festes de l'aplec de Santa Quitèria sota la roureda de la Canova de Campmajor, el dissabte de 21 de maig de 2016. Foto: Irene Camós.

2. Mostra de productes locals a l'esplanada de sota la rectoria de Falgons el dia de l'aplec de Sant Ferriol, el diumenge 11 de setembre de 2016. Foto: Elisabet Saus.

2. **FOTOS DE LA PORTADA I DE LA CONTRAPORTADA. FOTOS SOCIALS.**
3. **SUMARI. EDITORIAL.**
4. **DES DE LA CASA GRAN.** Actuacions Municipals.
5. **ELS CONSELLS DEL DR. CARRERAS.** Tinc colesterol, per F. Xavier Carreras.
6. **SOLIDARITAT.** la Vall de Campmajor amb els Refugiats, per Christian Betanzos.
7. **DES DE L'ESCOLA.** Ens han tancat l'Escola, per l'Ajuntament de St. Miquel de Campmajor.
8. **GENT DE CASA.** Entrevista a Xavier Fabregas de Mas Ferriol de Falgons, per Àlex Navarro.
10. **ELS NOUVINGUTS.** En Xavier Vilagut de can Comagròs, per Elisabet Saus.
ASSOCIACIÓ DE GENT GRAN DE SANT MIQUEL, per Àlex Navarro.
11. **LES NOSTRES FESTES I APLECS,** per Oriol Serrà i Paula Pagès – Associació La Vall.
12. **NOTÍCIES BREUS.** Maig-octubre 2016.
15. **ACTUACIONS DEL GRUP DE CARMELLES DE ST. MIQUEL DE CAMPMAJOR,** per Josep Estarriola.
16. **ESPORTS.** Futbol -U.E. Sant Miquel, per Josep José.
17. **PLANTES I FLORS SILVESTRES.** El Roser de Pastor i el seu fruit, el Grataculs, per Isabel Torres.
18. **OCELLS DE LA VALL DE CAMPMAJOR.** Gamarús, per Albert Escriu.
19. **RETTALLS D'HISTÒRIA.** Petroli a la Vall de Campmajor, per Joan Anton Abellan.
20. **CURIOSITATS LINGÜÍSTIQUES.** Particularitats i curiositats lingüístiques de la Vall de Campmajor (XIX), per Elisabet Saus.
22. **GEOLOGIA.** Les roques de la Vall de St. Miquel de Campmajor (III), per Salvador Sarquella.
24. **LLEGENDES DE LA VALL.** Exvots, per Elisabet Saus.
CULTIUS ECOLÒGICS. el tomàquet (2ª part), per Oriol Serrà.
25. **CUINA DE CASA.** Flor de carbassa o carbassó arrebossa da, per Alicia Revuelta. Recollit per Àlex Navarro.
ENTRENA LA MENT. per Àngels Navarro.
26. **MOVIMENT DEMOGRÀFIC.** Abril- octubre 2016.
TELÈFONS I HORARIS.
LA CUA DE L'HUMOR, per Xavier Vilagut.
27. **ESCOLA DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR L'ANY 1965.**

Normes per a la publicació de cartes i articles.

Golany agraeix les cartes i articles dels seus lectors, i escull amb preferència per a la seva inserció les cartes breus, d'unes 17 línies mecanografiades, i els articles d'unes 45, amb lletra Arial núm. 9. Tots hauran d'anar signats amb nom i cognoms, encara que si es desitja, es publicaran amb pseudònim. L'únic responsable del seu contingut és l'autor. Els articles s'hauran de lliurar, a ser possible, amb suport informàtic. L'adreça és: revistagolany@gmail.com. Queda prohibida la reproducció total o parcial de la revista sense autorització prèvia de l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor o els autors.

Amb la suculenta imatge del pastís que us mostrem a la portada, volem donar a conèixer que aquesta edició és la número 40 i, per tant, se celebren els 20 anys de la revista Golany. Així mateix, a la contraportada, i de manera especial, reproduïm una imatge que ens trasllada al món dels somnis de la mà de l'artista Rosa Dachs, amb un dibuix camperol que ha escollit expressament per a aquesta ocasió.

Una vegada obrim la publicació, anirem trobant articles variats i interessants tots ells, com l'espai reservat a La Gent de Casa, amb l'entrevista feta al Dr. Xavier Fabregas del Mas Ferriol de Falgons, coincidint amb l'aniversari dels 10 anys del centre terapèutic que hi té instal·lat. Per altra banda, el tancament de l'escola Roqueta de Sant Miquel, després de 63 anys en actiu, no és motiu de cap onomàstica. Ha deixat de sentir els batecs dels seus alumnes i mestres; un fet malaurat del qual us n'expliquem els detalls en l'article Des de l'Escola. Molt més desesperats són els grans corrents humans que fugen dels seus països en cerca d'un lloc millor per a ells i els seus descendents. Sant Miquel de Campmajor no vol quedar al marge de situacions com les de Síria i ha respost amb escriure a la invitació de solidaritat, tal com queda palès en l'article La Vall amb els Refugiats. En un altre ordre de coses, a casa nostra, mossèn Miquel Raset, l'any 1913, va fer un recull d'històries de persones que havien passat per un mal tràngol i que oferien el seu agraïment en forma d'exvot al Santuari del Collell. En veurem un exemple a l'apartat Llegendes de la Vall. Dins l'àmbit històric, trobem un nou article: Petroli a la Vall de Campmajor. Aquest escrit és la primera part d'aquest tema i explica com, des de l'any 1859 a Pennsilvània, van arribar les prospeccions petrolíferes fins a casa nostra a mitjans segle XX. Un altre tipus d'exploració del terreny, en aquest cas en el coneixement del sòl i del subsòl de la nostra Vall, el veurem en l'interessant apartat de Geologia i, també, en altres seccions, en les quals coneixerem una planta ben comuna a la nostra Vall, el roser de pastor, i un ocell, que devem haver sentit més que no pas vist: el gamarús. Altres animals, en aquest cas de la família dels gasteròpodes, seran el pretext per a aquest número en l'apartat de les Curiositats lingüístiques. I en l'apartat dels cultius ecològics es tractarà sobre com combatre alguns insectes nocius per als cultius. En la salut humana, el doctor Carreras, amb els seus savis consells, ens parlarà que cal fer cas al colesterol i com prevenir-lo.

En el context social, i pel que fa al futbol, que és un dels esports més seguits a casa nostra, veurem el desenvolupament actual i el de la temporada passada de l'equip. Coneixerem, també, un novíngut a la Vall: en Xavier Vilagut. Tot i que ja fa molt de temps que ens visita, ara ha decidit viure-hi de forma permanent i, també com a artista plàstic, s'ha ofert a col·laborar en l'espai La Cua de l'Humor. Altres articles d'actualitat ocorreguts en el darrer semestre, els trobarem a Notícies Breus i en altres apartats. Per acabar, us proposarem amb una altra delícia que ens ha preparat l'Alicia Revuelta de Can Bagot en l'espai Cuina de Casa. Només falta brindar tot desitjant bona lectura i per molts anys!!!

Josep Estarriola Borrell
Coordinador de la revista Golany

Golany

Redacció: revistagolany@gmail.com.

Edita: Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor.

Tel. 972 57 46 26 - ajuntament@sanmiqueldecampmajor.cat

Veieu Golany on line a: www.sanmiqueldecampmajor.cat.

Coordinació i disseny: Josep Estarriola.

Equip de redacció:

Àlex Navarro, Elisabet Saus i Josep Estarriola.

Compaginació i impressió: Impremta Palmada - Banyoles.

Dipòsit Legal: GI-033/1997.

Portada: Aniversari de la revista Golany. Foto. E. Saus.

Contraportada: Dibuix camperol de Rosa Dachs.

Tiratge: 400 exemplars

Col·labora: Diputació de Girona
221 municipis

ACTUACIONS MUNICIPALS

COBRAMENTS PENDENTS

En el Golany núm. 36 fèiem referència als cobraments pendents que tenia la Generalitat de Catalunya cap a l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor. Durant el mes de febrer de 2015, la Generalitat ha ingressat a l'Ajuntament el Fons de Cooperació Local dels anys 2012 i 2013. Actualment, la Generalitat de Catalunya ens ha d'ingressar els fons de cooperació local dels anys 2014 (18.302,73 euros), 2015 (33.554,75 euros) i 2016 (33.887,33 euros).

DEUTE VIU

El "deute viu" dels ajuntaments és el deute que aquests tenen amb entitats bancàries o financeres, i en el cas de l'Ajuntament de Sant Miquel, fa referència al crèdit per anar pagant la construcció del nou edifici consistorial. El "deute viu" del nostre Ajuntament en data de 31.12.2015 era de **74.678,04 €**.

OBRES DE L'ANY 2016

El resum de les obres que s'han pogut realitzar aquest any 2016 són les següents:

Subvenció del Fons de Cooperació Local d'inversió

- Condicionament del local social. El Sindicat s'ha pintat per dins i per fora i s'han canviat les cortines, ja que estaven molt deteriorades.

- Compra d'armaris per guardar-hi el material de les diferents activitats.

- Canvi en les caràtules del tòtem situat a l'entrada del poble.

- Compra d'unes taules de pícnic i bancs per a la zona esportiva i de lleure.

- Compra de bancs per a la zona de la petanca/camp de futbol.

- Resseminat del camp de futbol i substitució del aspersors.

Totem de benvinguda. F: Josep Estarriola.

Subvenció en matèria forestal, desbrossament i neteja de camins municipals

- Desbrossament i neteja de camins municipals

Subvenció del Pla Especial d'Inversions Sostenibles

- S'ha obert i adequat un camí per a vianants entre el camp de futbol i el veïnat de Sant Martí. Actualment, el camí no s'ha obert al públic ja que l'Ajuntament està pendent d'una subvenció extraordinària de la Diputació de Girona per construir una passera sobre el torrent de l'Arn per enllaçar la zona del camp de futbol i el veïnat de Sant Martí.

LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DEL 2015

La Comissió Especial de Comptes, en la reunió de l'11 de maig de 2016, amb la presència de l'alcalde, el regidor d'Hisenda i el regidor membre de l'oposició, va aprovar la liquidació dels Comptes Generals dels Pressupostos de l'exercici 2015, els quals, després de transcorreguts els períodes d'exposició pública, es van aprovar definitivament en el Ple Extraordinari Municipal del 22 de juny. Les Obligacions reconegudes van ser de 181.189,75 € i els Drets Reconeguts, de 252.876,75€, la qual cosa va donar un resultat pressupostari positiu de 71.687,00€.

ELECCIONS GENERALS DE 2016

El diumenge 26 de juny es van tornar a celebrar les Eleccions a Corts Generals 2016, amb un cens electoral 178 persones, de les quals 99 persones van anar a votar (55,62% de participació amb el següent resultat: **Esquerra Republicana de Catalunya-Catalunya Sí** (ERC-CATSÍ), 48 vots; **Convergència Democràtica de Catalunya** (CDC), 26 vots; **En Comú Podem-Guanyem el canvi** (ECP), 12 vots; **Partido Popular** (PP), 4 vots; **Ciudadans-Partido de la Ciudadanía** (C's), 3 vots; **Partit dels Socialistes de Catalunya** (PSC-PSOE), 1 vot; **Recortes Cero-Grupo Verde** (Recortes Cero-Grupo Verde), 1 vot; vots nuls, 2; vots en blanc, 2.

Recordem que les llistes són obertes perquè el municipi no supera els 250 habitants.

FESTIUS LOCALS

De fa anys i de forma anual, l'Ajuntament informa la Conselleria d'Empresa i Ocupació dels **dies festius a Sant Miquel de Campmajor** per tal de completar el calendari de festes laborals. Per al proper any 2017, els dies festius seran els següents: a **Sant Miquel de Campmajor**, el 6 de febrer (Sta. Àgata) i el 29 de setembre (St. Miquel); a **Falgons**, el 23 de gener (St. Vicenç) i el 18 de setembre (St. Ferriol); a **Ventatjol**, el 21 de juny (St. Lluís) i el 18 d'octubre (St. Lluc); a **Briolf**, el 21 de juny (St. Lluís) i el 27 de desembre (St. Esteve); i a **Sant Martí de Campmajor**, el 22 de maig (Sta. Quitèria) i l'11 de novembre (St. Martí).

DEIXALLERIA MÒBIL

Com ja es va informar a l'anterior número de Golany, aquest any tenim el **servei de deixalleria mòbil**, que visitarà el nostre municipi cada tercer divendres no festiu de mes. Les dates en què el camió de la deixalleria restarà a la zona de la bàscula entre les 9 del matí i la 1 del migdia són les següents: 18 de novembre i 16 de desembre. **És un servei gratuït.**

HORARI DELS PLENS MUNICIPALS

Us recordem que les sessions del Plens municipals ordinaris durant la propera legislatura se celebraran el primer dijous no festiu de març, juny, setembre i desembre a 2/4 de 9 del vespre. Els Plens són públics.

MOVIMENT CENS

A 16 d'octubre de 2016, la població censada a Sant Miquel de Campmajor era de 224 habitants.

TINC COLESTEROL

Només faltaria! El colesterol és un lípid fonamental per a l'organisme: amb ell es formen les membranes de les cèl·lules i vitamines i hormones imprescindibles.

Va ser a principis del segle XX que, vençudes les malalties infeccioses, van anar emergint malalties desconegudes fins aleshores. Els metges van interessar-se pel que passava, i de mica en mica van establir una relació clara entre aquestes patologies i les noves maneres de viure. En poc temps la primera causa de mort en els països industrialitzats foren aquestes malalties ara conegudes com a malaltia vascular arterioscleròtica, infart de miocardi i feridura, bàsicament.

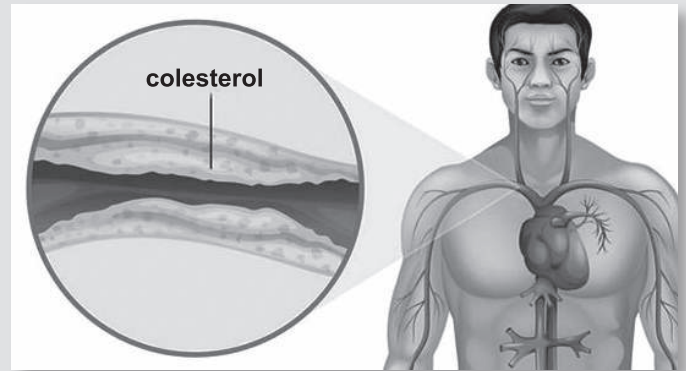
A partir de l'estudi de milions de pacients amb aquestes malalties durant anys es va anar veient que la quantitat de colesterol a la sang era una troballa freqüent. En principi es va creure que fent dieta i prenent pastilles el panorama milloraria, però no va ser del tot així. S'ha anat veient que hi intervenen molts altres factors.

Ara per ara, sabem que no és solament el colesterol que mengem de més el que ens fa mal, sinó part de les seves fraccions (allò del colesterol bo i el dolent). I que hi ha famílies, poques, que tenen una alteració de la seva fabricació. I també que altres classes de greixos també hi estan implicats, com els triglicèrids.

Però això tampoc és tot, ja que hi ha altres factors molt importants que se sumen a fer l'arteriosclerosi fatal per a les artèries i que són: el sobrepès, la diabetis, la hipertensió i el maleït comodí de moltes malalties, el tabac.

Arribats en aquest punt, què hem de fer, doncs? La quantitat de colesterol que tinc és suficient per preocupar-me? No. Amb el coneixement actual, la sanitat pública té un bon protocol de pre-

vençió d'aquestes malalties i ofereix a la població la prevenció a través del Càlcul del Risc Cardiovascular.

La infermera de família està qualificada per valorar preventivament a tothom que vagi als centres de salut i resumir tots els factors de risc en un càlcul, que inclou, entre altres, una anàlisi particular de les fraccions del colesterol i altres lípids per decidir quin perill té cadascú de nosaltres. A tots aquells que han patit la malaltia i se'ls troben factors de risc, cal fer-los una prevenció de segona línia, i ja serà el metge de família qui donarà les indicacions de tractament farmacològic adient.

Si mai no t'has fet una exploració d'aquestes característiques, pensa que et donaran pistes per preocupar-te diversos factors: si algú de la família n'ha patit, si tens sobrepès, si la teva panxa mesura més de noranta centímetres (dones) i cent dos (homes)...

I com sempre, insistim en allò de menjar correctament, fer exercici, no fumar, etc., aspectes en els quals no deixarem de fer-nos pesats.

F. Xavier Carreras

LA VALL DE CAMPMAJOR AMB ELS REFUGIATS

El setembre de l'any passat, la foto d'Aylan Kurdi va fer la volta al món i va cridar l'atenció d'occident sobre la guerra civil a Síria i la desesperada situació de les famílies que intenten arribar a Europa en cerca d'un refugi segur. Els mesos següents a la famosa foto, nous naufragis al Mediterrani juntament amb les imatges dels improvisats camps de refugiats a les fronteres de Grècia van tornar a aixecar una onada d'indignació que va traspasar les nostres societats, i que va portar moltes persones de tot Europa a organitzar-se de manera autònoma per ajudar, en la mesura de les seves possibilitats, a pal·liar les conseqüències d'aquesta dramàtica situació. A la nostra Vall, aquesta indignació va prendre la forma d'una espontània assemblea veïnal, La Vall amb els Refugiats, a través de la qual es varen organitzar un seguit d'activitats i esdeveniments benèfics que van desembocar en la Jornada Solidària del 2 de juliol del 2016.

El que va començar sent una recollida informal de roba i materials va agafar un altre caire quan els equips encarregats de traslladar el material als camps de refugiats van afirmar estar desbordats davant l'enorme resposta ciutadana obtinguda, i van passar a recomanar que es realitzessin aportacions econòmiques, més fàcils de gestionar i eficients, ja que els diners es poden destinar a les àrees on més es necessiten, a part d'estimular i fer créixer les economies locals. Va ser llavors quan es va convocar la primera assemblea de voluntaris, amb l'objectiu d'escollir diverses activitats a través de les quals recaptar diners per fer una donació col·lectiva.

Es varen valorar moltes activitats possibles, se'n van descartar algunes, i finalment l'assemblea va decidir reunir la majoria de les propostes en una sola jornada solidària que se celebraria a principis de juliol, però també va mantenir altres dates per a les activitats que, per alguna raó, no encaixaven en la programació d'aquell dia. En són exemples el Campionat de botifarra, celebrat al Sindicat el dia 4 de juny, amb el qual es van

recaptar 303,51 €, i posteriorment, el sorteig de les entrades per al festival Aphonica de Banyoles durant la revetlla de Sant Joan, que va servir per augmentar la xifra en 143,5 € més.

Les expectatives van passar a centrar-se en la Jornada Solidària del 2 de juliol, i la implicació veïnal va anar creixent encara més a mesura que la data s'apropava. Aviat, quasi tot el teixit associatiu de la Vall i un més que destacable nombre de veïns estaven, d'una manera o una altra, implicats en la jornada. Seria impossible anomenar una per una totes les persones i entitats que van col·laborar, ja fos en l'organització o bé a través dels donatius, perquè la jornada solidària fos un gran èxit, que va superar amb escreix la millor de les nostres expectatives.

El 2 de juliol vam poder gaudir, a la plaça de les Escoles de Sant Miquel, d'unes paradetes solidàries d'artesanía i altres productes elaborats pels veïns de la Vall, actuacions i música en directe, clown, havaneres, servei de bar i una deliciosa paella per a un centenar de persones cuinada allà mateix. També hi havia la Montse Barbena, de l'ONG Himaya, i en Quim Giralt, de l'ONG Metges Sense Fronteres, que van fer una xerrada que va servir per comprendre millor l'èxode dels ciutadans sirians, així com compartir, de primera mà, la vivència i les emocions dels voluntaris europeus desplegats en els camps de refugiats. A més del que es va recaptar amb totes aquestes activitats, diferents donacions de les associacions de la Vall van anar arribant al llarg de tot el dia, i al final de la jornada la quantitat ascendia a **2.044,86 €**, una xifra que ens va deixar a tots bocabadats. Això, sumat a allò recaptat amb anterioritat, donava un total de **2.491,87 €**, que van ser entregats a l'ONG Metges Sense Fronteres. Tot un èxit de participació que ens va deixar fascinats i amb l'agradable sensació que, passant de la indignació individual a l'organització col·lectiva, es poden aconseguir moltes coses. Gràcies a tothom i enhorabona!

Christian Betanzos

Xerrada a la plaça de les Escoles. Foto: Isabel Torres.

ENS HAN TANCAT L'ESCOLA

Fa 63 anys es va inaugurar un nou edifici per a l'escola de Sant Miquel de Campmajor, la que avui coneixíem com escola Roqueta, situada a la plaça de les Escoles. Anteriorment, l'escola estava situada a Ca la Mestra (Can Llambert). L'alcalde del poble aleshores, Josep Maria Fort, i el seu equip de govern van decidir fer-ne una de nova, sobretot per una manca d'espai. El nou edifici es va inaugurar amb més de 40 alumnes inscrits; sí, més de 40! La població dels cinc nuclis que conformen Sant Miquel superava en aquells moments els 700 habitants.

l'escola, els pares, els nens, l'equip educatiu... ha estat la seva desaparició. El que havia de ser una proposta oberta, en la qual l'opinió de tots havia de marcar el nou camí de l'escola, i quan semblava que des del Departament d'Educació hi havia sensibilitat per fer una escola pública més propera i tenir en compte les necessitats dels seus habitants, va quedar en res.

Tot i que seguien essent pocs nens, els que ja anaven a l'escola volien continuar, els que els tocava començar, els més petits, volien ser participants d'aquest projecte, i els que venien d'altres municipis es mantenien a la nostra

Era tal el nombre de nens que hi havia a Sant Miquel que, uns 3 o 4 anys més tard, es va obrir oficialment l'escola de Falgons, que va començar el curs amb quasi una trentena d'alumnes. Per tant, el municipi de Sant Miquel als anys 50 va passar a tenir dues escoles en ple funcionament. Als anys 70, la població va disminuir fins a poc més de 400 habitants, però la davallada forta va començar als anys 80, quan va reduir-se a 240 habitants, nombre que s'ha mantingut més o menys estable fins avui. Evidentment aquest descens d'habitants va comportar una davallada de nens al poble, fet al qual cal afegir els canvis socials, culturals i laborals dels darrers anys, que encara han agreujat més la situació de l'escola.

L'any 2015 hi havia poc més d'una vintena de nens en edat escolar al municipi, però la situació de l'escola en els últims 10 anys (o potser una mica més) encara era molt més crítica respecte a alumnes inscrits, ja que hi havia entre 12 i 5 nens. Això representava una situació molt complicada, ja que fins al moment de les inscripcions per al curs següent el possible tancament sempre planava com una ombra sobre l'escola. De fet, aquest equipament s'havia anat mantenint gràcies a un grapat de famílies del poble i d'algunes de fora del nostre municipi que buscaven una petita escola rural.

En el darrer any i mig, es van establir converses entre el Departament d'Educació, l'Ajuntament i totes les famílies del poble que tenien fills en edat escolar. La consigna semblava molt clara: "l'escola de Sant Miquel no pot tancar". Avui, des del Consistori, tenim clar que aquesta consigna va ser l'inici del seu tancament. El que semblava que havia de ser un revulsiu per a

escola. Però una decisió interna del Departament (malgrat que possiblement tenien les seves raons, però que no vam entendre les altres parts implicades: equip educatiu, pares i Ajuntament) va agreujar la situació. Es va canviar una de les mestres per una altra que no va ser del grat de ningú. Vam tenir diferents converses i reunions per redreçar aquest tema, però no fou possible. Això va fer que els que venien de fora decidissin no tornar aquest curs a Sant Miquel i els que quedaven del poble que tenien interès a mantenir l'escola —tan sols eren 5— demanessin certes garanties al Departament d'Educació per continuar. Des d'aquell moment, el Departament es va aferrar a l'argument que, en un poble on hi havia més de 20 nens censats en edat escolar i només 5 tenien intenció de matricular-se, no era sostenible mantenir l'escola oberta. Finalment, fora de termini i en ple estiu, ens van convocar, a la directora i a l'Ajuntament, en una reunió al Departament d'Ensenyament a Girona per dir-nos que la tancaven per falta de viabilitat.

Al llarg d'aquests darrers anys, tots hem treballat i lluitat de la millor manera que hem sabut per mantenir l'escola. Potser es podria haver fet millor, o diferent, o potser no, però el que és clar és que, ara com ara, les escoles petites com la nostra no interessen. Els números són els que manen, econòmics i humans: "no som sostenibles". Aquest mateix curs se n'han tancat almenys tres més a Catalunya per situacions semblants. Esperem que algun dia l'educació sigui més propera i humana. Tancar una escola en un petit municipi com el nostre va més enllà de no poder-hi portar els nostres fills: és trencar un esglao social, és llevar una part del poble.

Des de l'Ajuntament tenim clar que els infants i joves del nostre poble han de tenir un espai on desenvolupar-se, trobar-se entre ells i crear relacions intergeneracionals. Per això estem decidits a destinar el que fins ara era l'escola a un espai exclusivament per a ells. Però per fer-ho possible encara tenim molta feina al davant. Tot i que l'escola és tancada als alumnes no s'ha tancat burocràticament amb el Departament. Esperem que es pugui oferir aquest espai a totes les famílies del poble com més aviat millor.

Us n'anirem informant.

**Ajuntament de Sant Miquel de
Campmajor**

L'escola Roqueta. Foto: Josep Estarriola.

XAVIER FABREGAS PEDRELL

de Mas Ferriol de Falgons

Podríem haver fet una entrevista personal del Dr. Xavier Fabregas, incidint en la seva vida privada, i de segur que no ens cabria en les poques línies de què disposem; ho palpem en la vitalitat i entusiasme que desprèn durant la nostra curta trobada. Però ell escull parlar de la seva obra, el Centre de Teràpia Personal Mas Ferriol. Un centre de tractament privat, professional i especialitzat en la rehabilitació de drogodependències. En finalitzar, tenim la certesa que aquest centre és el seu projecte personal de vida, més que un negoci.

Xavier Fabregas al seu despatx/sala de teràpies Foto: Alex Navarro

De casa de pagès a Centre de Teràpia Personal

Encara que ja coneixia el mas, l'arribada a l'actual Mas Ferriol em sorprèn gratament. L'adaptació arquitectònica de l'antiga casa de pagès a un centre sociosanitari s'ha fet amb tan bon gust que no s'ha hagut de renunciar a l'encant de la seva antiguitat, tot i disposar de totes les instal·lacions necessàries per a aquesta activitat. Situat en un entorn inigualable, destaquen les seves vistes al nord, des d'on el Canigó ens saluda majestuosament rere la serralada prepirinenca. Tot respira pau, la casa i l'annex on trobem sis habitacions i serveis de decoració senzilla, d'ordre pràctic i complementada amb selectes obres d'art; la cuina, les sales de repòs, els menjadors i dues sales de teràpies. També hi ha jardins i terrasses on descansar i passejar, amb una vista imponent. Algunes són obertes, d'altres, resguardades per la vegetació i que inviten al recolliment. Una horta ecològica proporciona part dels aliments i un esbarjo relaxant en hores de descans. Tranquil·litat i bellesa que, de

ben segur, afavoreixen el canvi mental que es busca en els pacients del centre.

Deu anys de serveis i molts més d'experiència

En Xavier Fabregas ens explica que és llicenciat en medicina i especialitzat en alcoholisme i toxicomanies, amb més de trenta anys d'experiència. Els seus primers passos en aquesta especialitat els va fer a un centre més gran amb el seu germà, a Dosrius, on es va adonar del que necessiten realment cert tipus de pacients afectats per l'abús de l'alcohol i altres substàncies o amb depressió profunda. Va comprendre que el millor camí per retrobar-se a si mateixos i intentar assolir els reptes que això comporta a tot pacient, era situar-se en un ambient aïllat i protegit, obert a la natura i amb un seguiment constant dels seus canvis i necessitats. Necessitava un lloc on poder fer realitat aquest nou plantejament i aquest es va convertir en un projecte familiar. Ell i la seva dona, Lisselot Nilsson, Lotta pels amics, van remoure cel i terra fins a acabar a la Vall de Campmajor. Recorden amb emoció que quan van veure la masia per primer cop se'n van enamorar. La verdor i els colors de la primavera i la panoràmica

els va fer veure el bell potencial de la finca i no van dubtar a quedar-s'hi. El 2006 tot el seu innovador pla ja era una realitat i, per tant, aquest any celebren deu anys de servei. A Golany ens sentim orgullosos de compartir la celebració d'un centre que, de segur, deixa un molt bon record de la Vall a la gent que hi fa estada i torna a la vida habitual un cop recuperada.

El centre

Desgraciadament, quan algú cau al parany de l'abús de la beguda o de drogues tot canvia. Ell mateix (i el seu entorn) es veu afectat per la dependència i pot arribar a perdre salut, parella, família, treball, amistats... Aquí hem d'afegir-hi els problemes legals o econòmics que tot això representa. Aquest estat caòtic, doncs, el pot abocar al precipici d'un caos sense futur aparent. El doctor Fabregas ens explica que no n'hi prou amb una medicació i teràpies aïllades d'ambulatori, sinó que cal aprendre a deixar les dependències i aprendre a viure sense. Va planificar aquest centre pensant què necessitaria i com voldria que fos si ell mateix hi hagués d'ingressar. «Aquí celebrem els aniversaris i èxits de pacients que gaudeixen

Vista de l'entrada principal i la connexió entre dependències. Foto: Mas Ferriol

de llibertat per rebre visites, comunicar-se electrònicament i, fins i tot, de treballar per internet o externament en alguns casos» ens diu. El resident segueix sessions de teràpia individual a diari i sessions de grup cada setmana, i es realitzen diversos tallers i activitats en els quals es treballa en conjunt, com els de cuina, recol·lecció de bolets, elaboració de mermelades... També es fan visites turístiques a Figueres o Santa Pau, entre d'altres. És a dir, es procura que no es perdi el contacte amb la vida exterior. Això genera col·laboració i solidaritat entre els membres del grup per sentir-se més confiats. El relat del doctor Fabregas ens fa comprendre que aquest contacte permanent amb el pacient els ajuda a seguir la seva evolució i a poder ajustar les teràpies o medicacions d'acord amb aquesta evolució.

Ens en parla entusiasmat mentre ens apropa a una bona comprensió de la seva tasca; una tasca que quan es va implantar a la Vall es va explicar curosament als santmiquelencs. Recorden que van reunir-se amb els veïns més propers i l'alcalde per explicar els objectius i tractaments del centre per a un millor enteniment. A partir d'aleshores, la relació amb la resta de veïns ha sigut molt bona; les Caramelles ja han passat pel mas i recorden amb agraïment quan la màquina llevaneus va arribar al centre perquè s'havien quedat aïllats durant la nevada de l'any 2010.

L'equip del centre està format per deu persones per sis places de pacients: dos psicòlegs, un educador social, dos monitors i ell mateix com a metge i director. A més, hi ha un professor d'informàtica que hi va un cop a la setmana, i el personal de logística i administració: secretària, cuinera i assistenta, jardiner i la mateixa Lotta, que dirigeix tota aquesta part no mèdica del centre. Tot un conjunt de professionals per tractar, atendre i acompanyar pacients vinguts

de Catalunya, principalment, i de tot Espanya. També hi ha clients de França i Anglaterra. La cuina és un punt important en les estades a Mas Ferriol, ja que han tingut residents jueus, d'altres que patien diabetis i alguns musulmans; tots amb necessitats dietètiques diferents. Tots ells, però, han tastat la cuina catalana i, fins i tot, l'han practicada en aquest ampli recinte obert tot el dia.

Atenció i professionalitat per obtenir bons resultats

«Hem d'aconseguir fer parar l'addicció, tranquil·litzar el pacient i el seu entorn i, sobretot, fer prendre consciència que s'han de posar en marxa, recuperant el seu lloc a la societat. La nostra missió final és donar eines pràctiques per fer front al seus problemes, els que els han portat cap a l'addicció i els que aquesta els ha comportat», ens diu en Xavier quan li preguntem quant de temps hi estan per tancar el cercle. «Acceptem pacients que tinguin voluntat i predisposició per curar-se, això és un requisit essencial i hi estan un màxim de sis setmanes depenent del seu estat en ingressar. Després es continua ambulatoriament».

La cuina. Foto: Alex Navarro

I després de donar una volta per conèixer les instal·lacions, ens acomiadem amb un «a reveure» mentre em comenta la perillositat del consum de certes substàncies, aparentment inofensives, com ara la marihuana, en especial entre el jovent. La conseqüència més freqüent és la desmotivació i l'apatia que té molta relació amb el fracàs escolar. Pot provocar brots psicòtics que afecten greument el comportament. A vegades no donem la importància que es mereixen petites accions, divertides potser, però a la llarga són molt perilloses». Aquesta visita i l'entrevista haurien de ser un crit d'alerta. Tot té solució, però és molt millor no haver-s'hi de trobar i poder rectificar a temps.

Web del centre: www.masferriol.com

Alex Navarro, Cadevall d'Oiveres

Reunió vigilats per les muntanyes. Foto: Mas Ferriol

XAVIER VILAGUT DE CAN COMAGRÒS

Xavier Vilagut és fill de Barcelona. És llicenciat en Belles Arts, és un artista: escultor, pintor i il·lustrador de contes infantils. Treballa en els seus projectes d'escultura i pintura, i també dóna classes d'art i cursos sobre il·lustració a Girona i Barcelona. La casa és d'ell i de la Fiona, amb qui té dos fills. Sempre que poden vénen, ja que els agrada molt el lloc.

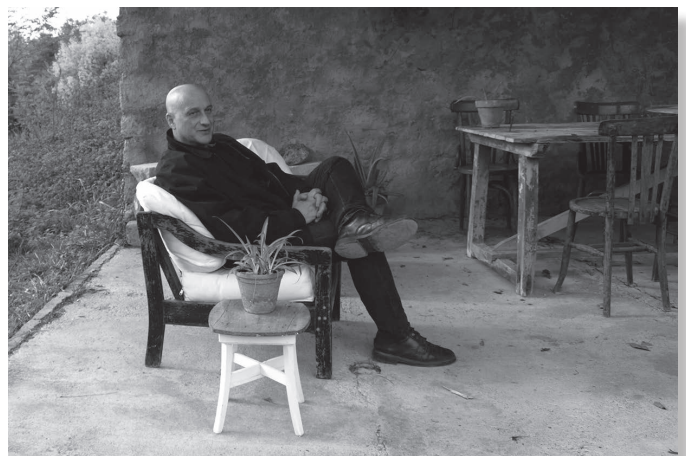
Fa vint anys, la seva companya i ell dedicaven alguns caps de setmana a buscar una casa de camp o runa per refer. Buscaven anuncis al diari i anaven a visitar les propietats, que normalment eren una decepció: camps erms, ressecs o amb alguna edificació lletja a prop. Una vegada, després de triar entre moltes cases d'un catàleg, varen venir de turisme rural una setmana a la Quintana, a passar el Nadal, i van veure can Comagròs des de dalt. Es van enamorar de la casa i del lloc on era.

Era una masia mig en ruïnes, les vaques entraven dins la casa i pujaven al primer pis. Es veia el cel entre les teules i els camps entre les esquerdes de les parets. Des del pis de dalt veies el pis de baix perquè en algunes parts no hi havia res sobre els cairats. Els primers dos anys venia a treballar a la casa molts caps de setmana. Sense llum, agafant l'aigua del pou amb galledes, sense vidres a les finestres i sense lavabo, era tota una experiència. Va fer molta feina que ara potser no tornaria a fer, s'ho pensaria dos cops o la faria d'una altra manera. Només hi havia llum d'espelma o de quinqué, era com en una pel·li de por, però força divertit. El setembre de l'any passat va venir-hi a viure. Encara li queden un munt de caixes per desembalar i mobles per tornar a muntar i col·locar. Per fi hi ha Internet a la casa, indispensable per a la feina que fa: ha costat molt, però definitivament en Xavier torna a estar connectat al món. En aquest moment el més important, i que vol tenir acabat abans no arribi l'hivern, és el seu taller d'artista.

Li hauria agradat saber coses de qui havia viscut a la casa, però és difícil perquè n'hi ha poques pistes, a part d'algunes sabates de cuir fetes a mà i quatre ferros trobats. De qui sí que té bons records és d'en Xicu de la Canova. Casa seva era un lloc on no havia passat el temps: tot estava igual que feia cent anys enrere. Només tenia de nou una súper tele, on anaven amb el seu fill, llavors petit, a veure els partits de futbol. Va filmar tota la casa com a record d'un temps perdut, mentre hi vivia en Xicu.

A Barcelona havia viscut sempre al Barri Gòtic que és com viure en un poble. A can Comagròs la vida és tranquil·la i molt agradable, perfecte per a la concentració i la inspiració, envoltat de natura pura.

Elisabet Saus i Sala

En Xavier a can Comagròs. Foto: Elisabet Saus.

Les nostres associacions

ASSOCIACIÓ GENT GRAN DE SANT MIQUEL

Després del descans estiuenc, a primers de setembre l'Associació va estrenar la temporada amb les sessions de gimnàstica que es fan durant una hora els dimarts i els dijous a dos quarts de set del vespre. Seguidament, es van reprendre les activitats que fem amb el Consorci de Benestar Social: Fem Manualitats, Memòria i Català. A més, continuen els serveis d'estètica del peu (cada primer dimarts de mes) i el de massatge, reflexologia i acupuntura, els dijous. Aquest últim, sempre amb cita prèvia.

Quant a sortides, hem de destacar que el mes d'octubre ens vàrem unir a un grup organitzat per l'Ajuntament de Mieres per anar a Palamós a visitar el Museu de la Pesca i la Llotja. Per altra banda, el dia 13 del mateix mes, un grup d'una trentena d'associats vàrem visitar les instal·lacions de la fàbrica de iogurts de la Fageda. Va ser un dia molt agradable i emocionant perquè vam poder veure de prop la gran tasca social que aquest col·lectiu realitza amb persones especials, traient les seves millors capacitats en aquesta indústria. Després, malgrat el temps ennuvolat, vam visitar els volcans de la Garrotxa i vam acabar, com sempre, amb un succulent dinar de germanor.

De tota manera, la nostra activitat no va parar durant l'estiu. Concretament, el 2 de juliol vàrem participar activament en l'arrossada solidària a favor de Metges sense Fronteres. Va ser un orgull poder col·laborar en la recollida d'efectiu per als refugiats, que sabem que sabrà administrar perfectament l'ONG

esmentada. I per la Festa Major, el dissabte, es va celebrar una competició de petanca en la qual grans i joves de la Vall vàrem demostrar que no fa falta lluir cabells blancs per ser un bon tirador.

Per acabar, i encara que ja es comunicarà per correspondència amb l'ordre del dia i l'horari, ens plau fer-vos saber que la nostra Assemblea anual serà el proper dia 2 de desembre.

Àlex Navarro

Visitant la Granja La Fageda. Foto: Àlex Navarro.

Aplec de Santa Quitèria

Dies 21 i 22 de maig. Un dels primers actes va ser l'11è campionat de Tennis Taula, en el qual van competir des de primera hora del matí. A la mateixa hora es feia la caminada pels paratges de la Vall. Enguany es va anar als cingles de Golany, on una vintena de veïns de totes les edats hi van participar.

A la tarda, en els paratges de Sant Martí, un fet important va ser el canvi d'ubicació dels actes, que van passar a fer-se a l'ombra de la petita roureda que hi ha a la part de darrera de la Canova. Tothom va coincidir en l'encert d'aquest canvi que va crear l'ambient perquè l'aplec fos més acollidor en totes les activitats: el dibuix per a la mainada, el concurs de rams de flors, i el berenar amb xocolata desfeta i coques o dolços que aporten els veïns del poble. La Quitèria va a tornar a fer acte de presència amb els percussionistes de la Vall. Tots els assistents van fer una corrandà, fent tocar una i altra vegada el grup de músics amb els balls de la Quitèria.

El diumenge al matí, les pabordesses, acompanyades de la Quitèria, van portar a beneir les coques just abans de la missa a l'església de Sant Martí.

Les pabordesses de Santa Quitèria.
Foto: Adela Alguero.

El diumenge a la tarda, a l'estadi Municipal de Cornellà del Terri, es va jugar el partit de futbol del campionat de 4a Catalana entre la U.E. Sant Miquel i el F.C. Les Planes. La tarda va concloure a l'església de Sant Martí amb el concert de música clàssica a càrrec d'Andrea Amador (violoncel) i Carlos López (piano), amb la col·laboració de les Joventuts Musicals de Banyoles.

Per tancar els actes de la festa de Santa Quitèria, el diumenge 29 de maig es va celebrar el 8è Torneig de primavera de petanca, amb 12 participants. Les partides van ser tan renyides que només es van poder jugar la meitat de les partides de la lligueta.

Aplec de Falgons

Diumenge 11 de setembre. Aquest any, coincidint amb la Diada, va tenir lloc l'Aplec de Sant Ferriol, menys concorregut que altres anys, potser per la coincidència esmentada. Va ser un dia molt assolellat i d'altres temperatures.

La cavalcada va tornar a lluir, encapçalada pel grup de batucaires de la Vall; els seguien els cavallers i el comte a cavall; els soldats, amb llurs llances, i el frare amb les relíquies del Sant, a peu; després, els pagesets i les pagesetes que portaven a beneir el romaní, que enguany també van pujar des del Castell, tancaven la cavalcada envoltades dels assistents que les seguien. Un cop arribats a l'església, es va fer l'ofrena de les relíquies, es va beneir el romaní i tot seguit es va fer la missa, oficiada per mossèn Joan Prat.

Ofrena de les relíquies en l'Aplec de Falgons. Foto: Josep Estarriola.

A les 10 h, a l'esplanada de sota la rectoria, començava la mostra de productes locals amb una dotzena de parades. La taverna començava a servir als primers assedegats i el Joc del Conill es posava en marxa. Amb bon ritme es mantingué fins a l'hora de dinar, acompanyats d'una exquisida música en directe.

A les dues del migdia va començar l'arrossada popular, amb més de 100 comensals. A l'hora del cafè es va fer el sorteig de la rifa; un dels premis s'entrega in situ. A l'hora d'escriure aquestes ratlles ja s'havien entregat el altres dos premis.

Festa Major de Sant Miquel de Campmajor

Dies 23, 24 i 25 de setembre. La festa de Sant Miquel és aquells tres dies en què els veïns i veïnes, una estona o altra, es troben, comenten coses, xerren i comparteixen activitats. Aquest any el cartell tenia l'encant de la senzillesa amb un toc de color; buscant la relació amb la Vall, es va jugar amb un element de l'església de Sant Miquel: la finestra de l'absis posterior.

El Divendres, dia 23 de setembre, el Traster Teatre de Fontcoberta van ser els encarregats d'obrir les festes presentant En Narcís s'ha tornat boig, una obra amena i divertida que va comptar amb un bon nombre d'espectadors tot i el mal temps.

El Dissabte dia 24 de setembre, a primera hora del matí ja es reunien els primers veïns per organitzar el 8è Torneig de petanca, en el qual el bon ambient i l'amistat estan per sobre de cada partida. Dotze persones van passar-

hi el matí, amb un temps que convidava a gaudir de l'aire lliure. També en van gaudir una quinzena de persones a la bicicletada que es celebrava simultàniament. Grans i joves van participar de les dues activitats, que sempre acaben tenint el seu moment en comú a mig matí, quan se celebra un bon esmorzar.

A la tarda, els aficionats al tir van poder gaudir sense entrebancs del ja tradicional concurs de Tir al Plat a Can Planaferrana. Hi va haver més de trenta-sis participants. És un esdeveniment en el qual persones d'arreu s'apleguen per gaudir d'aquesta pràctica esportiva. A la mateixa tarda un bon grapat de famílies també es van reunir a la pista poliesportiva, on es van instal·lar els inflables i es van dur a terme activitats per a la mainada. Junts passaren una estona entretinguda entre salts, rialles i una bona xocolata desfeta.

Al vespre una seixantena de persones van participar al sopar, i el ball a càrrec de Orquestrina Trama va fer que en fossin unes quantes més. Música tradicional del Pirineu català, però també d'Euskadi, Occitània o Aragó és el que va tocar aquest grup de joves músics. També van ensenyar als que ho volien balls i danses en grup i en parella. Va ser una nit alegre i diferent amb melodies d'anys passats.

Ballant una dansa tradicional amb l'Orquestrina Trama al Sindicat. Foto: Albert Escriu.

El Diumenge dia 25 de setembre, a mig matí, es celebrava l'ofici solemne a l'església de Sant Miquel i, tot seguit, el Grup de Caramelles va oferir un petit concert. En acabar la Coblà la Cervianenca oferia una audició de sardanes, amb una mica de pica-pica per esperar l'hora de dinar.

A la tarda, el concert es va traslladar de la plaça de les Escoles al Sindicat, a causa de la pluja. Guillem Roma i Judit Neddermann van oferir una tarda d'allò més especial als que s'hi van acostar. Són dos joves talents de la música en català que canten les cançons de cadascú amb una gran connexió i harmonia. El cremat, que sempre posa punt i final a la nostra festa, no hi va faltar. La nostra festa cada any intenta tenir quelcom diferent de l'edició anterior i anar millorant amb el pas del temps. És una festa que val la pena compartir, més enllà de les preferències pels actes programats, perquè és un punt de trobada amb la gent de la Vall.

Oriol Serrà i Paula Pagès
Associació La Vall

MAIG - OCTUBRE 2016

Dissabte 17 de maig de 2016. Elaboració de les coques de Santa Quitèria. Com de costum i uns quinze dies abans de l'aplec de Santa Quitèria, una bona colla de veïns i de veïnes del poble es van aplegar en els locals parroquials de Sant Miquel per confeccionar les coques de Santa Quitèria. Amb farina mullada i pastada, sense llevar, anaven donant forma a uns quants centenars de petites coques circulars i dentades i, tot seguit, les van coure al forn de can Rovira, a fi que el dia de l'aplec estiguessin a punt per ser beneïdes i repartides a tots els feligresos. / J.E.

Coques de Santa Quitèria. Foto: Adela Alguero.

Dissabte 21 de maig. 1a Trobada d'algunes antigues alumnes de l'escola de Sant Miquel. En la vigília de Santa Quitèria, tingué lloc la primera Trobada d'alumnes que havien anat a l'escola de Sant Miquel a la dècada dels anys seixanta. Amb antelació, havien acordat fer aquesta trobada, en la qual es reuniren 12 companyes d'escola. Ho celebraren amb un dinar de germanor a l'Hostal de Sant Miquel i, a la tarda, visitaren l'escola, on van reviu alguns moments dels anys passats allà i, alhora, es feren algunes fotos, una de les quals reproduïm a l'interior de la contraportada. Va ser un dia molt bonic i un bon record per a totes! / J.E.

Dies 21 i 22 de maig. Festes de l'aplec de Santa Quitèria. Vegeu informació a la pàgina 11 Les nostres festes.

Fent ballar la Quitèria. Foto: Oriol Serrà.

Dissabte 4 de juny. Campionat de botifarra solidari Sant Miquel de Campmajor. En el primer dels actes en solidaritat amb els refugiats de Síria que es va fer al nostre municipi, unes 12 parelles van participar la tarda del dissabte en un campionat benèfic de botifarra. En total es van recollir 303'51 € que es

van destinar a l'organització Metges sense Fronteres. L'acte va ser organitzat per l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor i l'associació La Vall amb els Refugiats, amb la col·laboració d'associacions, empreses i persones que van fer possible aconseguir aquesta fita. / J.E.

Diumenge 5 de juny. 12è Triatló de llarga distància. En la prova de triatló que se celebra a Banyoles, la del ciclisme va transcórrer per la comarca del Pla de l'Estany, i va arribar a Sant Miquel de Campmajor per la carretera C-524. Tal com s'havia anunciat prèviament, es tallà la carretera de Sant Miquel a Banyoles des de les 9 del matí fins a la 1 del migdia. Com a alternativa, es podia accedir a Banyoles o viceversa per la carretera de Pujarnol. / J.E.

Un dels punts del triatló. Foto: Elisabet Saus.

Dies 3, 4 i 5 de juny. 39a Exposició de flors de Banyoles. Un any més, l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor, gràcies als voluntaris i voluntàries del poble, va participar a l'Exposició de flors en el Monestir de Sant Esteve. A l'estand representatiu hi havia una vella bicicleta molt ben engalanada i al seu voltant diversos testos amb flors i plantes ornamentals, així com altres elements decoratius. Així mateix, en el claustre hi havia una exposició col·lectiva d'Art i Natura, on participà Josep Estarriola amb diverses obres a l'oli sobre tela. / J.E.

Estand de Sant Miquel. Foto: Josep Estarriola.

Dies 17, 18 i 19 de juny. 3r Meeting Camper Off Road a Fang Aventura. La Meeting Camper és una trobada internacional única a tot Catalunya i Espanya, en la qual centenars de viatgers i aventurers tenen un punt de trobada. Aquesta ja n'és la tercera edició. Un any més estem molt contents amb el resultat, malgrat la forta pluja que va deslluir una mica la festa. Al mateix temps, estem orgullosos de poder promocionar el municipi i la comarca

a escala internacional, d'omplir 4 dies totes les habitacions de l'Hostal i de portar gent a menjar als restaurants de Sant Miquel de Campmajor. Aquest any hem tingut gent de Portugal, Andorra, Espanya, França, Alemanya, Bèlgica i Anglaterra. Un dels valors afegits a la Meeting Camper són les conferències dels viatgers i aventurers amb diferents idiomes. Un altre factor positiu d'aquest esdeveniment és l'entorn turístic i gastronòmic que ofereix la comarca i la proximitat amb Barcelona, amb el museu Dalí, els Pirineus, la costa Brava, etc. També fem sortir el nom de Sant Miquel de Campmajor a dues de les millors revistes del món camper del sector a França i les tres millors espanyoles. / M.V.

Trobada en la Meeting Camper. Foto: Mario Vives.

Diumenge 19 de juny. 16a Trobada de Grups Cantaires del Pla de l'Estany. Una jornada dedicada al món coral, per compartir repertoris i experiències, i comprovar la gran vitalitat d'aquest moviment a la comarca del Pla de l'Estany. Enguany, la convocatòria va tenir lloc al Pavelló Municipal de Camós, on el Grup de Caramelles de Sant Miquel va cantar junt amb sis corals més: Coral Les Estunes del Centre Cívic de Porqueres, Coral Veus de l'Estany, Coral Vall del Terri, Coral Plenitud del Casal de la Gent Gran de Banyoles, Coral de Fontcoberta i Veus de Can Puig. Cada formació va interpretar dues cançons i, en acabar, es van aplegar totes les corals per cantar unes cançons de cloenda davant el públic que va emplenar totalment el Pavelló de Camós. / J.E.

Dijous 23 de juny. Revetlla de Sant Joan. A l'equador de l'any, i enguany com diu el refrany "al mig com el dijous" va arribar el solstici d'estiu, la Nit de Sant Joan. Quan fosquejava, es va llegir el manifest i tot seguit es va encendre l'espectacular foguera amb la flama del Canigó. El bon temps va permetre fer el sopar a la fresca a la plaça de les Escoles, guarnida amb garlandes, banderoles i llums de colors, un envelat sota els estels. Més d'un centenar de comensals van omplir la plaça de gom a gom per gaudir del sopar i la companyia dels veïns. Després hi va haver el ball, que va ser força animat. Sobretot al principi, les nenes i adolescents van fer un reguitzell de coreografies al ritme de la música que van delectar molts dels assistents i van arrencar bastantes aclamacions. La música i el ball van continuar fins ben entrada la matinada; alguns fins i tot potser van veure clarejar el nou dia. / O.S.

Foguera de S. Joan. F: Oriol Serrà

Diumenge 26 de juny. Eleccions a Corts Generals 2016. Vegeu informació a la pàgina 4, Des de la Casa Gran.

Dissabte 2 de juliol. Jornada solidària per als refugiats de Síria. Diada intensiva i profitosa a la plaça de les Escoles de Sant Miquel, amb activitats com tallers, actuacions, xerrades... i una arrossada solidària a fi de recollir donatius per als refugiats. Va ser una jornada organitzada per l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor i l'entitat La Vall amb els Refugiats, i va comptar amb molta col·laboració i participació. Vegeu-ne més informació a la pàgina 6: La vall amb els Refugiats. / J.E.

Dissabte 9 de juliol, dissabte 6 d'agost i dissabte 15 de setembre. Sopar i cinema a la fresca. És molt agradable poder sopar en grup a la fresca, a la plaça de les Escoles, o venir havent sopat (que també s'hi val) i mirar el film sota les estrelles. És una proposta l'Associació que ja forma part dels mesos d'estiu i que, any rere any, té un públic fidel. Enguany s'han projectat tres pel·lícules. La primera, **el 9 de juliol: Una nit a l'òpera**, dels germans Marx (Sam Woods, 1935), una comèdia crítica amb l'alta societat més interessada i el poder de les relacions per diners. Amb una assistència d'una trentena de persones, va arrencar somriures fins i tot als més petits. **El 6 d'agost**, amb una temperatura molt fresca a la Vall, es va passar **Her** (Spike Jonze, 2013). En aquesta ocasió hi havia menys persones, tant en l'àpat previ com a l'hora de la projecció, però tot i això a la plaça s'hi veia un bon grup de gent. Un film més futurista, i no per això menys realista, que ens mostrava oficis encara per veure, i relacions amb màquines capaces de crear i transmetre els sentiments més complexos i meravellosos. **El 15 de setembre** a 2/4 de 9 del vespre, va tenir lloc la darrera sessió de sopar i cinema al local del Sindicat. La pel·lícula que es va projectar fou **La dolce vita**, de F. Fellini (172' de durada). Es passà en versió original (italià). / O.S.

Cinema a la plaça de les Escoles. Foto: Quim Gibert.

Diumenge 10 de juliol. Mulla't per l'Esclerosi Múltiple. Sant Miquel de Campmajor col·labora des de fa 19 anys en aquesta campanya solidària, coordinada per Lourdes Masllorens i per a la qual aquest any s'han recollit 200 €. Maria Jose Muñoz (Delegada FEM- GIRONA) ens fa arribar aquest escrit: *Benvolgut/benvolguda amic/amiga, Et volem agrair el teu compromís col·laborant amb la campanya Mulla't per l'esclerosi múltiple, perquè has contribuït que hagi estat un èxit de participació, ajudant-nos a sensibilitzar la ciutadania i a vendre el marxandatge solidari. El Mulla't s'ha consolidat com el segon acte més multitudinari de Catalunya, 100.000 catalans s'han mullat a les diferents piscines i clubs que donen suport a aquesta iniciativa. Enguany la recaptació de la campanya es destinarà al projecte de joves amb EM, ja que el 80 % dels afectats per aquesta malaltia es diagnostiquen*

abans dels 40 anys, i inclou beques de formació per a joves, pràctiques a empreses per inserir-los laboralment així com la creació d'un grup de suport a persones afectades per aquesta malaltia. També s'està dissenyant el primer curs on-line destinat a persones recent diagnosticades que es podrà realitzar a través del portal www.observatorioesclerosismultiple.com a efectes de conèixer la malaltia d'una forma pràctica i entenedora. A la demarcació de Girona es porten a terme en aquest moment tres activitats: atenció domiciliària, servei de piscina adaptada i servei de fisiologia programada. Persones que viuen al Pla de l'Estany son usuàries d'aquests serveis. Tot això no seria possible sense la col·laboració de totes les persones implicades en aquesta campanya, ajuntaments, clubs i voluntaris. Moltes gràcies!!!! / J.E.

Divendres 22 de juliol. Sopar de veïns del veïnat de la Pocafarina. Per quart estiu consecutiu, i per tant com a tradició consolidada, el passat 22 de juliol els veïns de la Pocafarina ens vam tornar a reunir al voltant de la taula per gaudir d'una nit amb bon menjar i bona companyia. El temps no ens va permetre fer-ho a la fresca, tal com ens hauria agradat, però no ens va espavillar la vetllada. Esperem poder continuar amb aquesta trobada del veïnat durant molts anys més. / V.P.

Brindis en el sopar veïnal. Foto: Paula Pagès.

Dissabte 30 de juliol. Aplec de Sant Nazari. Un any més, l'últim dissabte de juliol, se celebra aquest aplec organitzat per la família de Can Rovira de Sant Miquel de Campmajor a l'ermita de Sant Nazari. Amb l'assistència d'unes 40 persones, els actes festius començaren a 2/4 de 7 de la tarda amb una missa oficiada per mossèn Joan Prat dins la nau romànica i, en sortir, ho acabaren celebrant en el bucòlic paratge immediat amb un berenar de germanor. / J.E.

Participants a l'aplec de Sant Nazari. Foto: Bartomeu Plana.

Diumenge 14 d'agost. 52a Trobada de la família Ramió-Juanola. Unes 55 persones es van aplegar per celebrar la trobada anual de la família amb una missa a l'església de Sant Miquel i un dinar de germanor al Casal Sant Miquel. / J.E.

Diumenge 4 de setembre. 48a Trobada de la família Camós-Ramió. Una seixantena de familiars s'aplegaren a la trobada anual que celebraren amb una missa al Santuari del Collell i un dinar de germanor a la Granja de Cal Secretari de Campmajor. / J.E.

Diumenge 11 de setembre. Aplec de Sant Ferriol de Falgons. Vegeu informació a la pàgina 11, Les nostres festes.

Pagesetes i pagesets encapçalen la comitiva. Foto: Elisabet Saus.

Dissabte 27 d'agost. 49a Trobada de la família Plana-Rovira. Unes 50 persones es van reunir per celebrar la trobada anual familiar amb un dinar-berenar de germanor a l'esplanada de davant l'església de Sant Miquel de Campmajor / J.E.

Dies 23, 24 i 25 de setembre. Festa Major de Sant Miquel de Campmajor. Vegeu informació a la pàgina 11 Les nostres festes.

Divendres 30 de setembre. Excursió a Palamós. L'Ajuntament de Mieres va organitzar una sortida a Palamós per a la gent gran del seu poble. Com que tenien places lliures a l'autocar, van convidar, amb gratuïtat de bus i entrades de les visites programades, la gent gran de Sant Miquel. Tot i que feia bastant bon temps, el vent els va fer una mica la guitza, i a estones va ser bastant molest. Es va sortir de Sant Miquel a les 9.30 h. A les 11 h, van visitar el Museu de la Pesca i a la sortida, alguns es van acostar a veure el Canó. A les 13.30 h van dinar en un restaurant i a les 16.30 h van visitar la llotja del peix, on van poder gaudir de la subhasta i comprar peix fresc a les botigues de la mateixa llotja. A les 19.30 h arribaven a Sant Miquel, amb tothom molt content amb l'experiència viscuda. / O.S.

Posant amb el canó de Palamós. Foto: Enric Domènec.

Diumenge 2 d'octubre. Dinar dels caçadors. Unes 106 persones van assistir al dinar que cada any ofereix la Societat

de Caçadors de Sant Miquel de Campmajor a tots els propietaris del vedat i caçadors. Després de l'àpat, es van repartir uns trofeus als dos caçadors que havien mort els porcs més grossos, la Mari Alvarado i en Sesi Tarradas i un petit detall al que en va matar més, en Martí Marcé amb uns 28 senglars. També, es va atorgar una placa de reconeixement a en Jesús de l'Arn, per ser un dels caçadors més veterans. Cal recordar que aquest estiu s'han fet esperes en els camps de sembrats amb un resultat de 52 porcs morts. La temporada passada, del 2 d'agost de 2015 al 30 d'abril de 2016, es van matar 464 senglars i aquesta, que va començar el primer diumenge de setembre, a l'hora d'escriure aquestes ratlles, a finals d'octubre, es porten 122 porcs morts.

Caçera a prop de Can Nierga. Foto: Jordi Soldevila.

ANECDOTARI METEOROLÒGIC

És una temptació escriure que "el temps s'ha tornat boig" però jo no vull caure en el parany, i aclareixo que el temps a la Vall de Campmajor és una mostra del clima mediterrani propi de la nostra latitud. Aquest comentari és perquè en cada resum semestral podria fer anotacions de temperatures o pluviometria fora del seu moment apropiat, com si les estacions no s'ajustessin al calendari. Aquest és el cas del present resum: recordem ara que el mes de maig es va "allargar" (quant a temperatures) fins ben entrat el juny? Entre el 14 i el 20 de juny vam tenir temperatures mínimes de 6 i 7 °C i les màximes no anaven més enllà dels 23 °C, amb la qual cosa es van allargar els dies de fresca, sobretot als matins. I en el sentit oposat ens ha passat amb el setembre, quan fins al dia 12 vam tenir temperatures màximes entre els 30 i 34 °C (recordem la calor a l'aplec de Falgons!). No obstant això, en línies generals, l'estiu ha estat bastant suau, sense grans calorades: s'han registrat pics de 34 °C al començament de l'agost i al començament de setembre; la resta ha estat de molt bon portar, amb pocs registres de 30 °C o superiors. Pel que fa a la pluviometria, l'estiu ha estat molt sec perquè entre el 19 de juny i el 30 de setembre (més de 100 dies) només es van recollir 124 l/m2 (gràcies a l'agost i quatre gotes el diumenge de Festa Major), fet que es va deixar notar a les rieres, als camps i en alguns boscos que, en començar l'octubre, ja començaven a ensenyar colors torrats. Quan escric aquest resum, el 24 d'octubre, unes pluges registrades durant tres dies han fet que millorés una mica el registre anual, però no es nota en els recs, que continuen completament secs. Per tancar la crònica, un apunt de geologia: el 10 de juny a les 9 del matí es va produir un terratrèmol d'escala 3,5 graus a l'est de la comarca, a Orfes. No va provocar danys. / R.S.

J.E. Josep Estarriola; **M.V.** Mario Vives; **O.S.** Oriol Serrà; **R.S.** Ramon Santacana; **V.P.** Veïns i veïnes de la Pocafarina.

ACTUACIONS DEL GRUP DE CARMELLES DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR

El diumenge 8 de maig de 2016, el Grup de Caramelles va acompanyar la celebració eucarística de la Romeria del Collell dels pobles de l'entorn al Santuari. **Diumenge 15 de maig**, va acompanyar la missa solemne de la Festa del Roser i de Sant Isidre de Maià de Montcal i, tot seguit, va oferir un petit concert. **Diumenge 22 de maig**, acompanyament eucarístic en l'ofici solemne de l'Aplec de Santa Quitèria. **Diumenge 19 de juny**, participació en la 16a Trobada de grups cantaires del Pla de l'Estany, enguany al Pavelló municipal de Camós. **Dissabte 2 de juliol**, concert d'havaneres i de cançons variades en la jornada solidària amb els refugiats a Síria, organitzada a Sant Miquel de Campmajor. **Dissabte 9 de juliol**, concert d'havaneres i altres cançons al restaurant La Garrotxa de Mieres, convidats per amenitzar els vespres dels dissabtes d'estiu. **Dimecres 24 d'agost**, diada d'assaig intensiu de cant al monestir del Sant Sepulcre de Palera i amb l'acompanyament de mossèn Joan Prat, amb qui celebraren una missa i un dinar de germanor. **Diumenge 28 d'agost**, acompanyament en l'ofici solemne de la Festa Major de Mieres i petit concert en acabar la missa. **Diumenge 11 de setembre**, acompanyament en la missa solemne de l'aplec de Sant Ferriol de Falgons. **Diumenge 25 de setembre**, acompanyament en l'ofici solemne de la Festa Major de Sant Miquel de Campmajor i petit concert acabada la missa.

Josep Estarriola Borrell

El grup en el monestir del Sant Sepulcre de Palera.

Nota del Grup de Caramelles de Sant Miquel

Per a tothom qui estigui interessat, el Grup de Caramelles de Sant Miquel de Campmajor, s'ofereix de manera voluntària a amenitzar les celebracions o els esdeveniments diversos a tothom que els hi sol·liciti. Poden adreçar-se directament a ells o bé enviant un correu a revistagolany@gmail.com

FUTBOL U.E. SANT MIQUEL

S'enceta nova temporada i la Unió Esportiva Sant Miquel de Campmajor l'afronta amb il·lusió i ganes. El manteniment, impecable per part de la Junta de l'entitat, ha estat el que ha perllongat la vida de l'herba del camp durant més de deu anys, sense que fos necessària cap actuació a gran escala. No obstant això, enguany, el terreny de joc ha estat arreglat i replantat. El 6 de maig de 2016 es van iniciar els treballs. Estava previst poder tornar a utilitzar les instal·lacions esportives a principis de novembre, però alguns imprevistos han fet endarrerir aquesta previsió: les altes temperatures de l'estiu no han deixat arrelar bé l'herba i, a més, va ser necessari tornar a ensulfatar, ja que va néixer un tipus d'herba adventícia i s'havia d'eliminar.

Pel que fa als jugadors, la gran majoria s'han mantingut en el seu compromís de seguir endavant un any més. Tot i això, hi ha hagut baixes com la del porter Casellas, a qui agraïm la tasca feta durant les tres últimes temporades i li desitgem molta sort en aquesta nova etapa. Els integrants de l'equip per a la temporada 2016-2017 són:

1- Fabià Figueras – Fabi	14- Pere Coll
2- Miquel Sánchez – Xeve	15- Enric Masanas
3- Jesús Masanas – Xexu	16- Isaac Oliveras *
4- Gerard Rodríguez – Faroles *	17- Pau Homs – Homs
5- Francesc Gironès – Gina	18- Miquel Yesares – Miki
6- Marc Nicolás – Niko	19- Rafael Martínez – Rafa *
7- Marc Juanola – Pastis	20- Pau Vergés – Vergés
8- Cristian Montero	21- Isaac Ortiz
9- Guillem Ripoll – Ripi *	22- Francesc Bustins – Busti *
10- Marc Rey – Rey	25- Xavier Vilà – Xavi *
11- Marc Graboleda – Grabu	
13- Guillem Coma – Coma	

*Noves incorporacions

El president, Joan Barnola, a la llotja de l'estadi Miquel Coromina i Moretó, el dia de la final de la II Copa de Clubs del Pla de l'Estany. Foto: Isabel Casals

L'equip tècnic es manté amb Ferran Darné i Jep José, que la temporada passada van aconseguir que el Sant Miquel sumés 39 punts, la qual cosa els va deixar en el lloc 12è de la classificació. De 32 partits disputats, 11 van decidir-se a favor del Sant Miquel, 6 van ser empats i 15 van acabar en derrota, amb 47 gols a favor i 63 en contra.

En la pretemporada 2016 – 2017 destaca la sorpresa que va donar la U.E. Sant Miquel en quedar finalista de la II Copa de Clubs del Pla de l'Estany. La final es va jugar contra el C.E. Banyoles i va acabar en victòria per als amfitrions. L'entitat se sent molt orgullosa de la gesta i de l'actitud dels jugadors.

D'altra banda, la temporada s'ha iniciat jugant els partits a domicili, perquè no es podia utilitzar el camp local. S'han disputat quatre enfrontaments i s'ha sumat un punt fruit de l'empat amb la P.E. Montagut.

Com sempre, és importantíssima la tasca que realitza la Junta de la U.E. Sant Miquel per seguir, un any més, amb l'equip, i se'ls reconeix l'esforç i dedicació. També convidem de nou tota la gent de la Vall a seguir l'equip. Els ànims i el bon ambient, sobretot en

els partits que es juguin de nou a casa, faran del Sant Miquel un equip encara més gran! Som-hi, Sant Miquel!

Jep José Bassó
Equip tècnic de la
U.E. Sant Miquel de
Campmajor

Es pot seguir l'equip per twitter – @UE_SantMiquel – i també per la web de la Federació Catalana de Futbol – www.fcf.cat

L'equip moments abans de la final de la II Copa de Clubs del Pla de l'Estany. D'esquerra a dreta, drets: Rafa, Ripi, Isaac, Pere, Miki, Edu, Fabi, Vergés, Rei, Homs, Xexu, Ferran. Agenollats: Josep, Faroles, Jep, Pep, Enric, Xeve, Cristian, Niko, Grabu, Gina i Coma. Foto: Isabel Casals

EL ROSER DE PASTOR I EL SEU FRUIT, EL GRATACULS

Com en cada article que escric, m'agrada relacionar la planta medicinal amb l'estació que estem passant i així, de mica en mica, a través de l'ús, anar coneixent les plantes que tenim a la nostra Vall.

Aquest article el vull dedicar al roser de pastor o roser bord, un arbust molt present a la nostra Vall i, concretament, al seu fruit, el grataculs. La seva propietat medicinal més important és el seu alt contingut en vitamines, sobretot vitamina C (en conté 10 cops més que la llimona). Com tots sabem, a la tardor i a l'hivern el nostre sistema immunològic ha d'estar ben tonificat per combatre les gripes i els refredats tan comuns en aquesta època, i una bona aportació de vitamines ens hi ajuda.

Noms comuns: roser de pastor, roser bord, roser salvatge, roser caní, grataculs, gavarra, escanyavelles, despulabelitres, bartràs...

El nom "grataculs" al·ludeix a la coïssor que aquests pèls provoquen quan els mengem sense separar-los de la polpa.

Nom científic: *Rosa canina*

Família: Rosàcies

Origen: Europa central i mediterrània

Descripció: Arbust caducifoli que fa entre 1'5 i 2 m d'alçada i que té branques amb força agullons molt ganxuts. Les fulles són compostes amb 5 o 7 folíols dentats.

Floració: Floreix durant els mesos de maig a juliol. Les flors són rosades o lleugerament blanquinoses; tenen 5 sèpals, 5 pètals i molts estams. Tenen el pecíol bastant llarg.

Fruit: El fruit (múltiple) és un receptacle vermellós i allargat que conté petits fruits a l'interior. Els fruits pengen bastant temps de les branques, tot i que es van pansint amb el pas dels dies.

Reproducció: Es reproduïx per llavors i per rebrotos de la base del roser.

Hàbitat: Viu a la terra baixa i a la muntanya mitjana de tot el país.

Recol·lecció: El fruit es recull a la tardor quan és madur i vermell.

Components actius: Els fruits del roser tenen un alt contingut en vitamina C, i també contenen vitamines A, D i E i flavonoides antioxidants.

Propietats medicinals: Pot prevenir refredats, gripes i infeccions a la bufeta i ajudar a combatre'ls. Ajuda en casos de mareig i mal de cap. El grataculs té propietats tòniques gràcies al seu alt contingut vitamínic i s'utilitza en la convalescència d'episodis febrils, durant l'embaràs i la lactància, en casos d'anèmia lleu i en nens amb falta de gana.

Com que és antioxidant prevé l'envelliment prematur de la pell i restaura els teixits i cèl·lules de tot el cos. Prevé, també, els càlculs renals i biliars. Té propietats diürètiques i antidiarriètiques, és antiinflamatori i cicatritzant.

Utilitats i propietats: Dels pètals en podem fer aigua de roses, i posar-los a les amanides, cremes i gelats. Amb els fruits es poden fer xarops, licors, suc, melmelades, infusions i decoccions. Si es vol prendre el fruit fresc com a complement alimentari, se n'han de treure les llavors, ja que són tòxiques en altes quantitats i desagradables al paladar pels seus pèls. Si el que ens interessa del fruit és la vitamina C per tonificar el nostre sistema immunològic i com a antioxidant, l'ideal és fer-ne una infusió, ja que si el portem a ebullició, el fruit perdria la vitamina C, que amb la calor desapareix. Una infusió és fer bullir l'aigua sense el fruit i, un cop arribat a aquest punt, tirar 3 fruits de gratacul per tassa d'aigua, tapar i deixar reposar durant 10 minuts. Si el que ens interessa del fruit són les seves propietats astringents, antiinflamàtoies i diürètiques, així com per alleugerir els càlculs renals o biliars, l'ideal seria una decocció, que és portar el fruit a ebullició durant 10 minuts.

Amb el fruit també es poden fer tintures mare; en aquest cas, conjuntament amb l'ortiga, seria un remei tonificant. Com vaig explicar anteriorment, una tintura de plantes medicinals és una forma de conservar i d'extraure el principis actius més concentrats de la planta. Es prepara barrejant la planta amb un alcohol de 40 °, com podria ser el brandi, i es deixa reposar durant 40 dies a la foscor i un lloc fresc. La proporció és d'entre 200 i 300 g de planta per 1l d'alcohol. Un cop passats els 40 dies, es cola la planta i es pot repartir l'alcohol en goters per prendre 3 cops al dia: 20-25 gotes diluïdes en un got d'aigua durant 1 mes més o menys.

L'aigua de roses: S'obté deixant macerar durant 9 hores els pètals del roser en aigua destil·lada. Aquesta maceració es conserva 3 dies dins la nevera sense cap tipus de conservant i seria un tònic facial excel·lent. Si volguéssim que la maceració es conservés durant més temps, s'hi hauria d'afegir un conservant per no perdre'n les propietats.

Per fer la melmelada, i igual que quan es mengen crus, prèviament s'han d'extreure les llavors dels fruits pelant-los o després fent servir un colador de tela.

Isabel Torres

Roser de pastor en el veïnat de Campmajor. Foto: Isabel Torres.

GAMARÚS (*Strix aluco sylvatica*)

Castellà: Cárabo común / Anglès: Tawny owl

Descripció i identificació

El gamarús és un mussol mitjà, una mica més gran que l'òliba, però força més petit que el duc. És una au rapaç nocturna amb una longitud d'entre 37 i 43 cm i una envergadura d'ales de 81 a 96 cm. Tots els mussols que podem veure a Catalunya són de l'ordre dels Estrigiformes i pertanyen a la família dels Strigidae. A la nostra comarca tenim registrades observacions habituals de gamarús, mussol comú, xot, òliba i mussol banyut. De duc només en tenim dues, una a Fontcoberta (2012) i l'altra a Crespià (2009). I cap de mussol emigrant o mussol pirinenc. El gamarús és un ocell resident, és a dir, passa tot l'any aquí. El color prominent del seu plomatge és gris, tot i que hi ha individus que presenten tonalitats més rogenques. El plomatge és pigallat amb taques negres i blanques, emulant quasi perfectament l'escorça dels arbres on habita. Aquest fet fa pràcticament impossible la seva observació diürna, quan disminueix la seva activitat i es queda en repòs dins la brancada dels arbres. Té una línia blanca a la part de l'escàpula (a mitja ala) i les ales són llargues i arrodonides de la punta. El vol és directe amb aletejos ràpids intercalats amb planejos llargs i rectes. La part inferior de les ales, en vol, és blanquinosa.

El bec és punxegut i corbat d'un color beix marró. Les potes estan plumades fins a les urpes, les quals són negres, llargues i ben afilades. És de constitució robusta, amb un cap gros i rodó. A diferència d'altres espècies de mussols, el gamarús, juntament amb l'òliba, té els iris completament negres. Els discos facials al voltant dels ulls són llisos i de color gris. Just a sobre d'aquests discos tenen dues línies pilials de color blanc que semblarien celles aixecades.

Se'l sent cantar habitualment, sobretot durant el crepuscle. El seu cant és un "houuuuuh...ho, ho'ho'houuuuuh" molt i molt característic. No es pot confondre amb cap altre dels mussols que podem observar a la comarca, ni pel que fa al seu aspecte físic ni al cant.

Presenta dimorfisme sexual: la femella és més gran i pesada que el mascle. Els mussols, com que tenen els ulls alineats en un pla frontal (fins i tot més que les aus rapaces diürnes), gaudeixen d'una visió tridimensional en un camp de visió molt ampli que els permet ser uns caçadors excel·lents. S'alimenten bàsicament de petits rosegadors (com talps, ratolins, musaranyes...), insectes, aus petites i rèptils. La seva tècnica de caça consisteix, bàsicament, a esperar que les seves preses passin per sota de l'arbre on esperen i quan és el moment es deixen caure implacablement. Com la resta de mussols, s'empassen les seves preses íntegrament i en regurgiten el material no digerible en forma d'egagròpila (massificació esfèrica d'ossos, dents, pèl, plomes i exoesquelets apilonats que algunes aus regurgiten periòdicament).

Figura 1: Adult Fotografia extreta de Flickr. Autor: hehaden (CC BY-NC 2.0)

Figura 2: Adult Fotografia extreta de: www.ornitho.cat. Autor: Sergi Torné

àmpliament distribuït, des de la serra de can Ginestar, fins a Falgons i a la zona de Briolf. El podem sentir durant tot l'any, tot i que durant els mesos de cria el seu cant es fa més present.

A part d'haver-lo sentit en moltes ocasions, l'he pogut observar un parell de vegades a la zona de Santa Quitèria, enfilat damunt del brancam que hi ha sobre les menjadores de les vaques.

Albert Escriu Nadal, octubre de 2016

Bibliografia

SVENSSON, Lars: Guia de aves. Edicions Omega. Barcelona: 2001.

Enllaços

<http://www.ornitho.cat/> - <http://www.sioc.cat/> - <http://www.nius.cat/>
<http://www.xeno-canto.org/> - <http://www.flickr.com/>

Població, hàbitat i distribució

El gamarús és el mussol més abundant i comú que podem trobar a Catalunya. Actualment s'estima que hi ha de 22.000 a 32.000 individus. Les àrees de Catalunya on pràcticament no n'hi ha són l'Alt i el Baix Empordà; el Delta de l'Ebre i la plana de Lleida. El seu estat de conservació és de preocupació menor.

Viu principalment en brolles i prats mediterranis, conreus de cereals, fagedes, boscos de ribera i alzinars.

Fa una única posta per temporada, d'uns 3 ous, en nius dalt dels arbres, de febrer a maig (sovint aprofita els forats que han fet altres aus). Després de 29 dies d'incubació neixen els pollets que envolten al cap de 35 dies.

A la Vall de Sant Miquel de Campmajor està

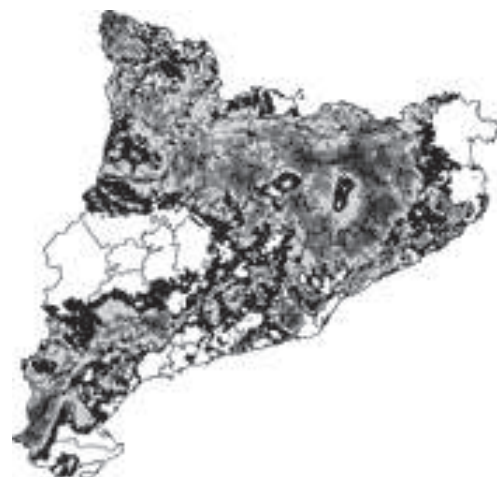

Figura 3: Mapa d'abundància extret de www.sioc.cat

PETROLI A LA VALL DE CAMPMAJOR (I)

L'any 1969 s'estrenava una pel·lícula, protagonitzada, entre d'altres, per Lee Marvin i Clint Eastwood, que ens traslladava al vell oest, en plena febre de l'or, en una ciutat que acabava enfonsant-se sobre si mateixa. Em refereixo a *La leyenda de la ciudad sin nombre*, una pel·lícula que ens va deixar cançons com la que duu per títol el mateix del film o bé la de *Gold Fever*, que ens parla precisament d'aquesta febre, una febre paral·lela a una altra: la febre de l'or negre, el petroli. Era un «invent» que no tenia més de cent anys —si deixem de banda elements derivats com el quitrà o el querosè, coneguts des de l'antiguitat—, ja que la primera vegada que es va bombejar aquest líquid tan preuat fou el 27 d'agost de 1859 a Pennsilvània. En pocs anys, el petroli va fer sorgir ciutats com les de la pel·lícula, però amb noms com Oil City, fundada el 1860, Petroleum Center, o Pithole, que el desembre de 1865 ja tenia 20.000 habitants.

I si bé al començament el negoci del petroli es va convertir en un monopoli americà, Europa va reaccionar fins a l'extrem que, durant un breu període de la dècada dels anys vuitanta del segle XIX,

la zona de Bakú, a l'actual Azerbaidjan, va superar la producció americana.

Començava una nova carrera, la de l'or negre, a la qual Espanya no va ser indiferent. Així, tenim peticions de concessions —quasi sempre associades a llocs on ja s'extreia asfalt, cosa que era un indicatiu de presència d'hidrocarburs— per exemple a Plentzia (Biscaia), cap al 1890, que és la primera sol·licitud al País Basc per extreure hidrocarburs. O bé la que es va demanar el 6 de juliol de 1901 a Salvatierra (Àlaba) per a «Mina de asfalto, petróleo, parafinas y esquistos bituminosos». Una carrera que va dur l'Estat a crear, per Real Decreto Ley de 28 de juny de 1927, el «Monopolio de Petróleos».

La recerca de l'or negre a Girona

Els experts insisteixen que la configuració geològica de determinades zones de les comarques gironines és propícia a la presència de petroli, i també de gas, però el problema passa pel fet que és complicat detectar-lo. D'aquí que al llarg del passat segle XX diferents empreses ho hagin intentat, però fins ara cap d'elles ha tingut èxit.

A la província de Girona, ja hi ha constància d'uns primers intents de trobar l'anomenat «or negre» a la població de Vallfogona del Ripollès, des de primers del segle XX, anys en què es varen donar diferents concessions per a «mina de petroli»: «La Casualidad» i «La Negrita» (1907-1910), «La Joaquina» (1917) i «Anselmo» (1929-1934), tot i que segons sembla, tret d'una, les altres no es varen arribar a perforar.

Eren uns anys en què les exploracions petrolíferes eren fetes amb l'antiga llei de mines, de manera que qualsevol ciutadà podia demanar un permís d'explotació com si fos un mineral més. Això va ser així fins a l'any 1958, en què es va dictar la primera llei d'Hidrocarburs, la qual va portar associada, d'una banda, l'arribada de companyies estrangeres i, de l'altra, que els permisos que ja estaven concedits s'haguessin d'adaptar a la nova llei. Eren uns anys en què, des de l'Estat espanyol, es van potenciar i endegar diversos procediments destinats a trobar jaciments de gas i petroli que permetessin abastir i subministrar tot el mercat estatal.

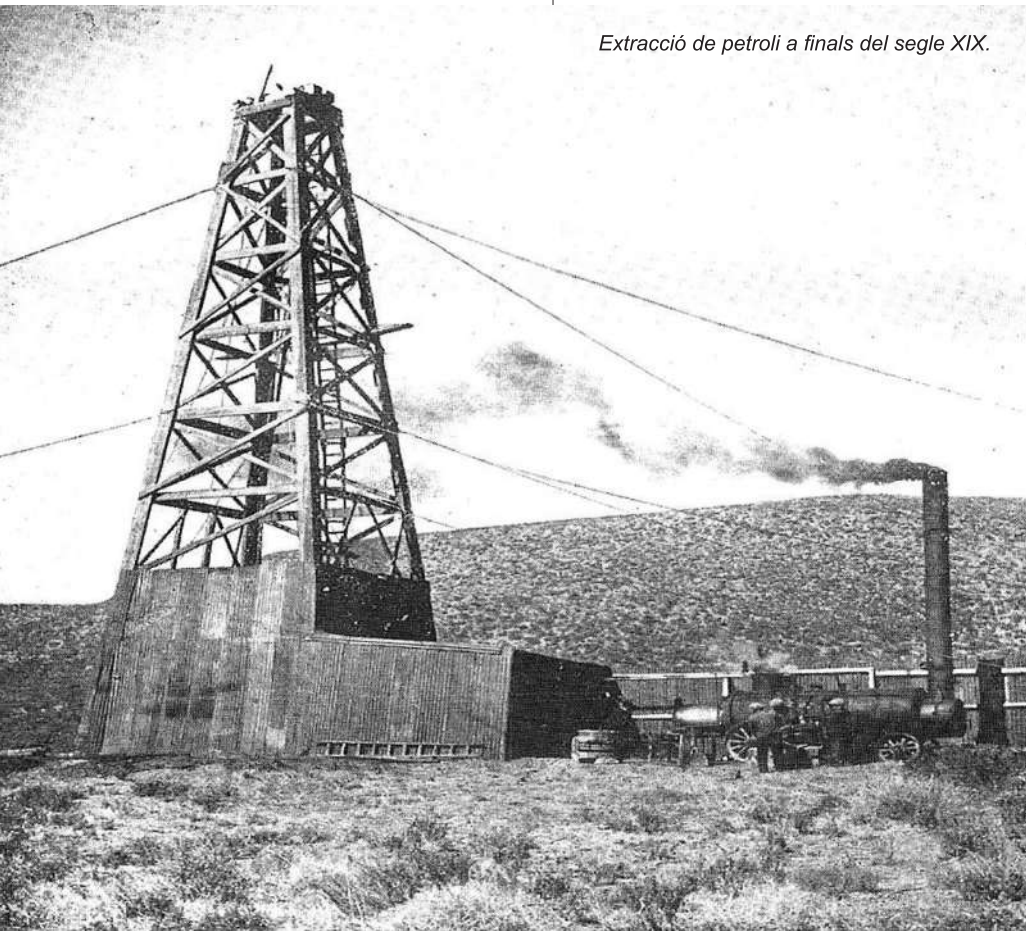
En fi, sigui per un motiu o un altre, el cas és que a les comarques gironines s'han dut a terme diferents prospeccions al llarg del segle XX que, com ja hem dit, no han dut enlloc. Així, tenim la mateixa Vallfogona del Ripollès, on se'n varen fer de nou els anys 1958 i 1981; la Bisbal, el 1952; Sant Privat d'en Bas, el 1959; Vilopriu, el 1960 i el 1962; Riudaura, el 1965; Besalú, el 1971; Sant Joan de les Abadesses, el 1971 i el 1987; Fellines, el 1983; Ogassa, el 1985; Camprodon, el 1988 i Oix, el 1990. Però no se'n van fer només a terra ferma, sinó també al fons marí: el 1979 es van fer prospeccions marines en diversos punts entre el Port de la Selva i l'Estartit i entre Tossa de Mar i Mataró; el 1980, davant les costes de Sant Feliu de Guíxols; el 1983, de les de Lloret de Mar, i el 1989, de la de Roses.

I evidentment, el Pla de l'Estany tampoc se'n va lliurar.

(continuarà)

Joan Anton Abellan

Extracció de petroli a finals del segle XIX.

Particularitats i curiositats lingüístiques de la Vall de Campmajor (XIX) ALGUNS NOMS DE LLIMOCS, CARGOLS I CARGOLINES

Són mol·luscs gastròpodes de l'ordre dels pulmonats, que han desenvolupat un pulmó per a respirar l'aire atmosfèric. Es reparteixen en diverses famílies, en algunes de les quals hi ha espècies amb conquilla (cargols) i espècies sense conquilla (lлимocs). Acostumen a ser nocturns. La seva activitat varia en funció de l'època de l'any, la temperatura i la humitat. El cicle de vida, la velocitat de reproducció i el creixement són condicionats pels factors climàtics, la llum i el menjar disponible, aspectes que en determinen també la densitat de població. Els hiverns suaus afavoreixen la supervivència dels ous i dels joves i el seu desenvolupament. S'amaguen sota terra quan els períodes de gelada arriben. Són hermafrodites simultanis, és a dir, són mascles i femelles alhora, amb una gònada bisexual. Ponen els ous entre alguns dies i diverses setmanes després de l'aparellament, segons l'espècie. Poden pondre entre 100 i 500 ous, en paquets de 10 a 50, que dipositen en un forat fet a terra o sota un refugi. Els ous són esfèrics, de color groc blanquinós o transparents. Pel que fa al desplaçament, quan es mouen, una glàndula situada a l'extremitat anterior del peu secreta moc, que és aixafat sota la placa de reptació i els permet lliscar. Troben menjar gràcies als seus òrgans olfactius i a les seves papil·les gustatives.

Alguns llimocs. Llimacs. Espècies sense conquilla. Entre els gèneres més comuns a casa nostra hi ha l'*Arion*, *Limax* i el *Deroceras*. A la Vall destaquen el **lлимoc vermell o taronja (*Arion Rufus*)** (1), que és gros, de quasi un pam, i és el que més hi abunda; i el **lлимoc negre (*Arion Rufus*)** (2), gros de casi un pam, però menys abundant a les nostres contrades.

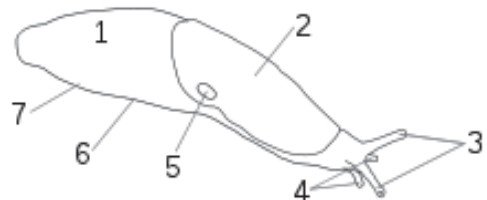
(1)

(2)

Morfologia externa d'un lлимoc:

1) cua 2) mantell 3) tentacles òptics 4) tentacles sensorials
5) pneumostoma 6) peu 7) quilla

(3)

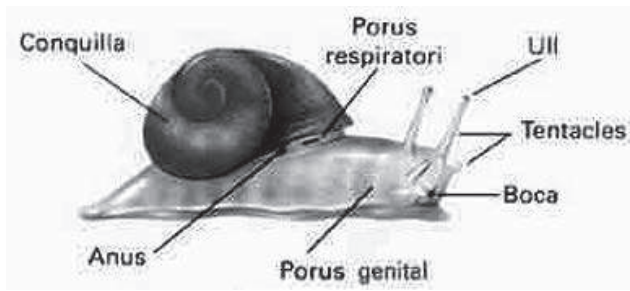
Alguns cargols. Són espècies amb conquilla. Hi ha una gran tradició gastronòmica al voltant dels cargols a casa nostra. Com que quan plou surten, la gent aprofita aquests moments per anar a caçar-ne. Normalment es mengen els **cargols (3)**, que són els de boca grossa, perquè són més fàcils de treure de la clova un cop cuinats i surten tots sencers. Les **cargoles (3)** són de boca petita, també es cuinen però són més difícils de menjar perquè es trenquen en estirar-les amb l'escuradents. Les **cargolines** són encara més difícils de menjar però són igualment bones. Avui per avui, a la Vall hi ha pocs cargols. Antigament la gent en menjava molts perquè costava molt poc de fer-ne uns quants quilos quan sorties a caçar-ne, però per culpa dels productes químics que es tiren als camps, la població ha baixat molt. Els tords i les merles també es mengen els cargols: n'agafen un, el

posen sobre una pedra, amb un cop de bec el trenquen pel mig, l'estiren i se'l mengen.

(4) Antigament, quan cremàvem marges, hi havia gent que, un cop el foc era apagat, agafava els cargols i cargolines que s'havien socarrimat per menjar-se-les. En Tonet de can Xifre explicava que les cargolines de cella negra eren molt bones per menjar. Feien un cercle d'un metre de diàmetre aproximadament amb un bon tou d'encenalls i a sobre s'hi escampaven les cargolines; per sobre s'hi posaven més encenalls i es cremava. Un cop apagat el foc, ja es podien menjar.

(4)

Morfologia externa d'un cargol:**Diferents tipus de cargols i cargolines de la Vall:**

Cargol bover (5 i 6). *Helix Aspresa* i *Otala Punctata*, no els diferenciem. Té un boca gran, i és el millor per cuinar.

Cargol llis (7). *Helix Aspersa Maxima*. Els trobem junts amb els anteriors. Són comestibles.

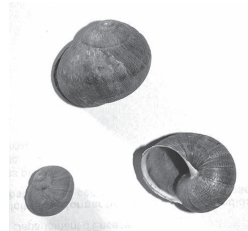
Cargol blanc (8). *Iberus Gualterianus Alonensis*. N'hi ha pocs. Sobretot en trobem a Falgons, on toca més el sol. Molt bons per a la cuina, però han de dejunar perquè amarguen, ja que mengen ginesta.

(5)

(6)

(7)

(8)

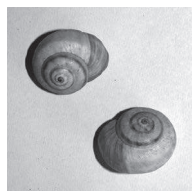
Cargolina virada (9), *Cepaea Nemoralis*. Són cargolines amb ratlles. Als prats que no són treballats n'hi ha moltes. **Cargolina de cella negra (10).** També són bones per menjar. **Cargolina de menjar els ànecs (11).** **Marieta (12).** Són cargolines grogues amb ratlles negres. **Cargolines llargues (13).** Són blanques, n'hi ha moltes i no es mengen. **Cargolina plana (14).** *Xerosecta Cespitum*. Semblen cargolines aixafades. **Cargolines (15).** *Pomatias Elegans*.

(9)

(10)

(11)

(12)

(12)

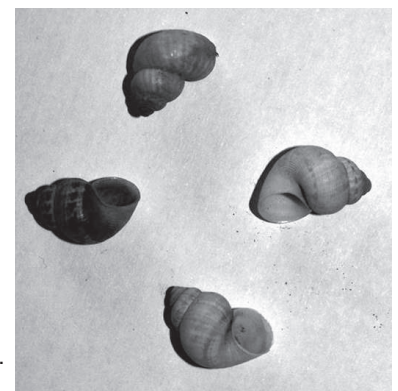

(13)

(14)

(15)

Escarranyocs: un munt de cargols enganxats uns amb altres.

Cargol clova moll: cria de cargol, té la clova tova i es trenca molt fàcilment.

Cargol clova fort: cargol adult i bo per menjar.

Un esquena molla: se li diu a un gaudí. Quan el van batejar, l'aigua li va córrer esquena avall.

Cargolaire: Persona que caça cargols.

Cargolera: Lloc on es guarden o purguen els cargols vius.

Cargolada: Menja de cargols.

Bavosa: Animals que fan baves per desplaçar-se.

LES ROQUES DE LA VALL DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR (III)

3. ELS GUIXOS

Els guixos són roques sedimentàries químiques del grup de les evaporites. A vegades també s'anomenen salines.

Les evaporites es formen per precipitació inorgànica (això vol dir, sense intervenció d'activitat biològica) de sals dissoltes a l'aigua quan aquesta s'evapora. Aquestes roques només constitueixen un 3 % del conjunt de les roques sedimentàries, tenen un origen continental o marí i es poden trobar en grans masses, en capes de poc gruix o disperses en el si d'altres roques.

Els minerals d'aquestes roques (minerals evaporítics) es formen per precipitació a partir de salmorres, que són aigües saturades de sal que s'originen per evaporació de masses limitades d'aigua de mar o d'aigües continentals salades. Els factors més importants per a la seva formació són: el clima, volums d'aigua més o menys tancats, la composició d'aquestes aigües i el desplaçament que poden sofrir durant el procés d'evaporació.

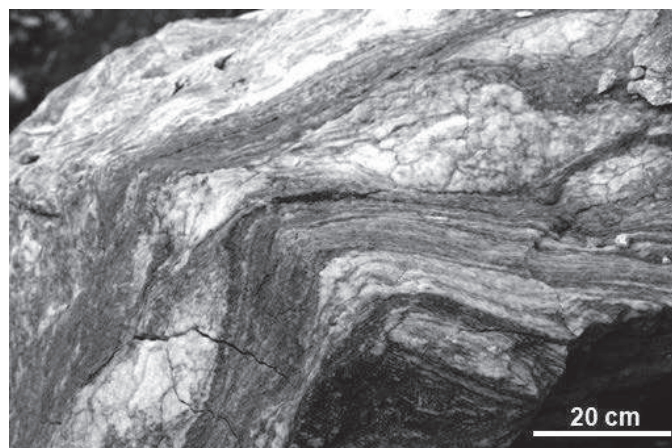
Quan s'evapora un volum d'aigua de mar s'origina una seqüència de precipitació d'ordre invers a la solubilitat de les sals de l'aigua, és a dir, precipiten primer les sals de menys solubilitat seguint el següent ordre: primer, carbonats de calci i magnesi (calcita, aragonita i dolomita); segon, sulfats de calci (guix i anhidrita); tercer, clorur de sodi (halita) i quart, sals potassico-magnèsiques (silvina i carnalita). El sulfat de calci comença a precipitar quan s'ha perdut una mica més de la tercera part del volum inicial d'aigua i el clorur de sodi ho farà quan el volum d'aigua sigui una desena part de l'original.

Quan en el registre sedimentari trobem guixos d'una sola roca sedimentària, com és el cas del guix de la zona de la Vall de Campmajor i de la conca lacustre de Banyoles, hem de pensar que, a més a més de l'evaporació, s'ha originat una evacuació de les aigües abans de la precipitació dels clorurs provocada per un moviment d'enlairament i/o basculació de la conca de sedimentació. Actualment no hi ha cap conca on es formin

grans masses d'evaporites com les que es troben en el registre sedimentari. Segons la mineralogia i el contingut en determinats elements químics (elements traça), es pot saber si el dipòsit evaporític és marí o continental. Els guixos i les anhidrites de la nostra zona geològica són marins.

Les evaporites són roques monominerals, la qual cosa vol dir que estan constituïdes per més d'un 95 % d'un sol mineral. La resta de components es troben dispersos en la roca i poden ser molt diversos: matèria orgànica, òxids de ferro, minerals de les argiles, etc. La roca rep el nom del mineral que la constitueix i per això s'utilitza la paraula "guix" per anomenar tant el mineral com la roca.

Quan el sulfat de calci precipita pot fer-ho en forma de guix o d'anhidrita (que vol dir "sense aigua") segons les condicions del medi. El guix es pot convertir en anhidrita si perd molècules d'aigua com a conseqüència de la pressió i, si aquesta és exposada a condicions superficials, es pot hidratar i convertir-se en guix.

(Fig.1 Guix. Coll de Guixeres)

Propietats	GUIX	ANHIDRITA
Composició	Sulfat de calci hidratat $\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	Sulfat de calci CaSO_4
Duresa de Mohs	1,5 - 2	3,5
Densitat	2,2 - 2,4	2,9 - 3
Exfoliació	Molt perfecta	Perfecta
Fractura	Concoïdal, fibrosa, fràgil	Concoïdal, estel·losa, fràgil
Color	Incolor, blanc, molts colors	Incolor, blanc, gris, blavós, violeta
Ratlla	Blanca	Blanca
Brillantor	Vítria	Vítria, nacrada
Transparència	Transparent a opac	Transparent
Sistema cristal·lí	Monoclínic	Monoclínic

Els guixos i les anhidrites són roques solubles i, per aquest motiu, en dissoldre's es produeixen els enfonsaments de la Vall de Campmajor i de la conca lacustre de Banyoles. Per això són molt importants en la dinàmica geològica càrstica d'aquestes zones.

També són roques plàstiques i responen a la compressió formant plecs i per això en els afloraments de guixos de la Vall, poc abundants, s'observen plecs anticlinals i sinclinals. El més extens es troba al coll de Guixeres (350 m).

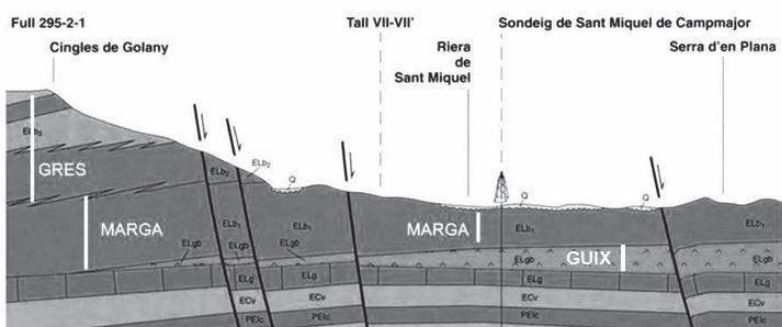
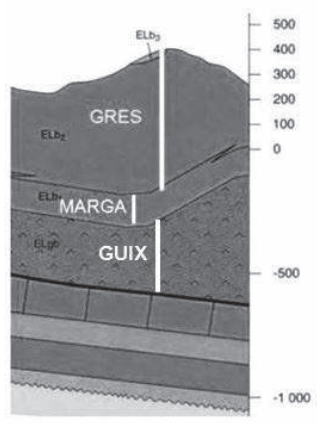
(Fig.2 Aflorament de Guixos. Coll de Guixeres)

(Fig.3 Reconstrucció d'un anticlinal. Coll de Guixeres)

La potència, és a dir, el gruix dels estrats de guixos, al coll de Guixeres és de 60 m i en altres zones de la Vall pot arribar fins als 250 m segons diferents sondatges. Es troben situats entre les margues, més modernes, i les calcàries més antigues. La seva edat és de l'època de l'Eocè (50 m.a. - 40 m.a).

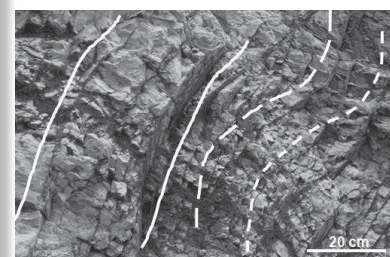
(Fig.4 Tall geològic.
Serra de la Cadamont.
1:25000 ICGC)

(Fig.5 Tall geològic. El Golany i fons de la Vall. 1:25000 ICGC)

En les imatges 6, 7, 8 i 9 de la guixera en explotació de Beuda s'observen afloraments de guixos tectonitzats.

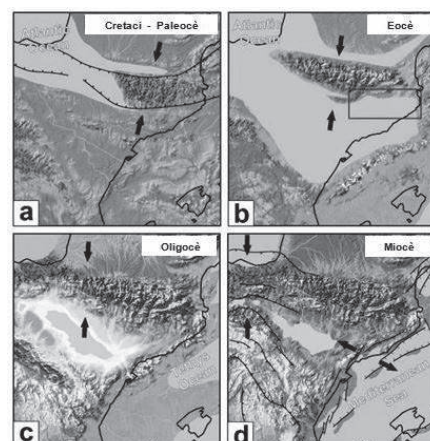
Tot i que no corresponen a la Vall de Campmajor formen part de la mateixa sèrie geològica.

(Fig. 6, 7, 8, 9. Guixera de Beuda)

Durant la formació dels Pirineus, al llarg de l'Eocè i l'Oligocè, la Conca de l'Ebre va passar d'una mar oberta a l'Atlàntic a una plana al·luvial que s'anava reblint de sediments. A la fi de l'Eocè, fa uns 37 milions d'anys, i a l'Oligocè, era una depressió sotmesa a un règim endorreic. Una conca endorreica consisteix en una zona en què les aigües superficials no desemboquen al mar, i es formen pantans i àrees lacustres on es dipositen margues, carbonats, guixos i torbes. Els guixos i les anhidrites de la Vall de Campmajor i de la conca lacustre de Banyoles corresponen a aquesta etapa geològica.

(Fig.10 Evolució de la conca de l'Ebre. ICGC 2010)

EXVOTS

Mossèn Miquel Raset, professor del seminari col·legi de Nostra Senyora del Collell, l'any 1913, va fer un recull dels exvots presentats o penjats en les parets del santuari com a testimonis dels prodigis obrats per intercessió de la verge del Collell. Són pocs els que es van poder recollir amb les dades necessàries, ja fos perquè els interessats no en van donat prou detall, ja fos perquè van desaparèixer; se'n té memòria per algunes notes de l'arxiu del santuari.

Avui en dia, no queda cap exvot dins l'església del Collell, perquè durant la Guerra Civil espanyola es va cremar i aixafar la major part de l'ornamentació. Normalment eren de fusta i s'hi il·lustrava el succés, com una historieta dins d'un quadre. Tot seguit, transcrivim un dels relats:

"El 2 de juliol de l'any 1810, o sia, durant la guerra de la Independència, els francesos passaren a sang i foc no poques cases del poble de Sant Miquel de Campmajor, i havent entrat també a can Rovira (casa pairal del cèlebre guerriller Dr. Rovira), mataren bàrbarament a la donzella, Francisca Grabalosa, que, com a criada de dita casa, s'havia quedat en ella per cuidar la mestressa, Rosa Casabó, que es trobava en un clot de llit com a malalta de cuidado. A l'oïr aquesta amb espant els crits de dolor que feia l'esmentada

minyona, creient-se també morta, reclamà de cor l'auxili de la verge del Collell, i aquells barbres assassins la deixaren sens tocar-la, per més que saquejaren i cremaren part de la casa, qual foc pogueren apagar luego sos habitants, que no s'havien allunyat gaire d'ella. Summament agraïts al senyalat benefici obtingut de la Mare de Déu del Collell, vingueren a fer-li presentalla d'un exvot per a justa recordança."

Elisabet Saus i Sala

Exvot del Santuari dels Àngels.

Cultius ecològics

REMEIS ECOLÒGICS PER A L'HORT CASOLÀ

El tomàquet (la tomata) 2a part

En aquest número parlarem dels insectes nocius per a la tomatera.

– **El barrinador.** És aquella eruga de mida gran que ens forada els fruits, amb la qual cosa ens fa perdre gran part de la collita. És un arna que diposita els ous a l'anvers de les fulles, de les quals s'alimenta l'eruga, i, en l'estat adult, ataca els fruits. Per tant, començarem a fer el tractament un cop apareguin els primers ramells de flors encara que no haguem detectat cap eruga, i l'anirem repetint de forma espaïada al llarg de la temporada. L'insecticida que cal utilitzar és el bacillus thuringiensis (és un bacteri que existeix de forma natural en el terra), que mata l'eruga per ingestió. També posarem trampes adhesives amb feromones per la caça massiva de mascles d'arna.

El barrinador

– **La tuta.** Provenient de Sud-amèrica, és semblant al barrinador, però més petita, més prolifera i més difícil de combatre. A causa de la seva ràpida reproducció (fins a 12 generacions en un any), el control mitjançant tractaments repetitius d'insecticides dona lloc a resistències, per la qual cosa haurem d'anar combinat el tractament amb bacillus, neem i sofre.

També utilitzarem trampes de feromones.

Tuta adult

– **L'aranya roja.** S'alimenta de plantes que es troben en ambients secs.

Previsions: cal eliminar les males herbes i restes de cultiu on es puguin amagar. S'ha d'evitar l'excés de nitrogen, que n'afavoreix

la reproducció. S'ha d'aplicar quinzenalment sofre (nota: quan la temperatura puja, el sofre en pols pot cremar les plantes. A partir d'aquest moment és convenient aplicar-lo soluble amb una motxilla d'ensulfatar).

Tractaments ecològics. Sabó potàssic: actua per contacte. Resseca el cos de les aranyes i dels seus ous. Oli de neem: difícilment elimina la plaga però els dificulta molt la reproducció. Purí Pelitre: és un extracte natural dels crisantems que funciona molt bé però cal ser constant.

Aranya roja

Tots els productes que es suggereixin en aquesta secció els podreu trobar fàcilment en centres especialitzats.

Oriol Serrà

FLOR DE CARBASSA O CARBASSÓ ARREBOSSADA

A vui és una dona jove qui ens ofereix una recepta popular que ja feia les delícies de les nostres àvies. **L'Àlicia Re-vuelta Saus de Can Bagot de Falgons** ens explica com acostar-nos a la moda de la cuina amb flors partint de plats ancestrals. Gràcies, Àlicia.

Ingredients:

- Quatre cullerades de farina
- Un ou
- Un got de llet
- Un xic de sal
- Un xic de llevat
- Salami
- Formatge variat
- Un bon grapat de flors de carbassa o carbassó fresques

Elaboració:

Primer, anem a l'hort a collir flors de carbassa o de carbassó. Tant és perquè totes dues queden molt bones. Un cop a casa, preparem la crema per a l'arrebossat: barregem la farina, el llevat, la sal i al mig hi posem l'ou; a poc a poc, hi aboquem la llet i, al mateix moment, ho anem remenant amb una cullera de fusta. Quan la crema sigui fina i sense grumolls, preparem les flors. Prèviament, haurem tallat tant el salami com el formatge a trossets petits perquè càpiguen dins les flors. Posem un tall de formatge i un tall de salami dins de cada una. Amb els dits tanquem els pètals de la flor. Les passem per la crema i les posem a la paella amb un xic d'oli calent, uns minuts per un cantó i, a continuació, les girem per l'altre cantó uns mi-

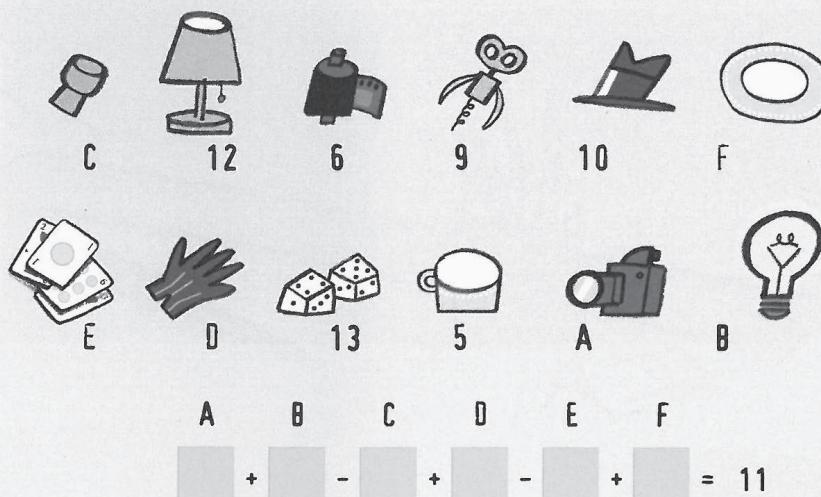

Alícia Revuelta
Recollit per Àlex Navarro

Entrena la ment

per Àngels Navarro

Relaciona per parelles aquests dotze objectes. Veuràs que uns tenen una lletra i uns altres un número. Traslada a les caselles de sota els números corresponents a cada lletra, que hi ha damunt de les caselles, de manera que el resultat de l'operació sigui correcte.

Telefons

<http://www.santmiqueldecampmajor.cat/>

Ajuntament 972 57 46 26
ajuntament@santmiqueldecampmajor.cat

Ambulatori Banyoles	972 57 24 74
	972 57 25 10
Mieres	972 68 04 62
Ambulància	972 41 00 10
Ambulància Urgències	061
Creu Roja	972 57 24 50
Emergències	112
Mossos d'Esquadra	088
Hostal (tel. públic)	972 57 07 12
Elèctrica Curós (gratuït)	900 70 50 50
(avaries 24 hores)	972 26 01 50
Consell Comarcal Pla de l'Estany	972 57 35 50
Deixalleria Comarcal Puigalter	972 58 18 58
Megatró	972 59 43 25

Horaris

Ajuntament: de dilluns a divendres, de 10 a 2.

Metge: **Demanar hora anticipada al CAP de Banyoles**
Banyoles: cada dia.

Mieres:

Dimecres, de 2/4 de 3 a 2/4 de 5 de la tarda.

Infermeria:

Dimarts i divendres, de 8 a 10 matí.

Urgències

Clínica Salus Infirorum, cada dia, de 8 nit a 8 del matí, i festius les 24 hores.

TEISA: Dimecres i dissabtes, a les 8 i a l'1.

Missa, hivern:

Sant Miquel: dissabtes a 2/4 de 8 del vespre.

Falgons:

l'últim dissabte de cada mes, a 2/4 de 8 del vespre.

Deixalleria Mòbil: cada tercer divendres no festiu de mes.

Lloc: sector de la bàscula. Horari: de 9 a 13h.

Deixalleria Comarcal de Puigalter a Banyoles: l'horari és de dilluns a dissabte de 9 a 14h. (dimecres matí tancat), i a les tardes de 15 a 18h. (hivern) o de 16 a 19h. (estiu) (dissabte tarda tancat).

És un servei completament gratuït.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC ABRIL - NOV. 2016

El 28 d'abril de 2016, a l'edat de 75 anys, va morir M^a DEL PILAR RAMIÓ i JUANOLA. Era natural del Molí de Falgons i actualment vivia a Serinyà.

El 27 de maig, va néixer MEI PUIG i FERNÁNDEZ, fill d'en Jordi Puig i de l'Alba Fernández, de can Coma Petit.

NOTA: Per tal de facilitar la publicació del moviment demogràfic, agrairíem que ens ho féssiu arribar per correu electrònic: revistagolany@gmail.com o bé trucant al telèfon: **972 57 46 26** de l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor.

Sant Nazari amb Golany al fons. Foto: Elisabet Saus.

Solucions Entrena la ment

11	=	5	13	-	10	-	9	-	12	+	6
F		E	D		C		B		A		

La Cua de l'Humor

Recuperem la Cua de l'Humor de la mà de Xavier Vilagut de can Comagrós de Campmajor. És llicenciat en Belles Arts, pintor, escultor i il·lustrador. Actualment, dona classes d'il·lustració a Barcelona i a Girona.

En la tira de l'humor que ens presenta, ha inventat un personatge el qual ha posat el nom de Cuca Camacu. Amb el temps, s'anirà descobrint quina és la seva personalitat. Agraïm des del Golany la seva col·laboració i d'aquest nou personatge que ell ha creat.

ESCOLA DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR L'ANY 1965

FOTO DEL GRUP DE NOIES AMB LA MESTRA Mª TERESA DELGADO (1960-68)

1. Carme Teixidor (can Pautorra, Porqueres). 2. Montse Darné (la Casica). 3. Dolors Teixidor (can Sala). 4. Isabel Monell (L'Hostal). 5. Carme Pinsach (la Guàrdia). 6. Paquita Massegú (can Cargol de St. Miquel). 7. Margarita Camós (cal Secretari). 8. Montse Puigvert (ca l'Assumpta). 9. Dolors Pinsach (la Guàrdia). 10. Mª Àngels Compta (can Brugada). 11. Montserrat Viñals (can Plana-Viñals). 12. Mercè Campolier (L'Arn, Porqueres). 13. Maria Batlle (Casanova de Falgons). 14. Pilar Camós (cal Secretari). 15. Maria Ramió +(Molí de Falgons). 16. Dolors Plana (El Pou). 17. Mariàngels Soler (La Caseta). 18. Montse Massegú (can Cargol de St. Miquel). 19. Catalina Viñals (can Plana-Viñals). 20. Rossita Plana (el Pou). 21. Mª Collell Camós (cal Secretari). 22. Mª Àngels Soms (cal Guardabosc). 23. Carme Roura (ca la Rossa). 24. Roser Fort (can Planaferrana). 25. Fina Monell (can Reig). 26. Mª Teresa Delgado (mestra). 27. Carme Massegú (can Cargol de St. Miquel). 28. Maria Estarriola (Casanova de St. Miquel).

PRIMERA TROBADA D'ALGUNES ANTIGUES ALUMNES DE L'ESCOLA DE SANT MIQUEL DAVANT L'ESCOLA LA ROQUETA I ON APAREIXEN EN LA FOTO SUPERIOR.

Dissabte 21 de maig de 2016. Foto: Martí Prada.

D'esquerra a dreta, dalt: Fina Viñals (Granja de Falgons), Maria Estarriola (Casanova de St. Miquel), Carme Teixidor (can Pautorra, Porqueres), Montse Darné (la Casica), Dolors Pinsach (la Guàrdia), Catalina Viñals (can Plana-Viñals) i Montse Massegú (can Cargol de St. Miquel).

Baix, sentades: Pilar Camós (cal Secretari), Roser Fort (can Planaferrana), Montse Viñals (can Plana-Viñals), Carme Massegú (can Cargol de St. Miquel) i Mª Àngels Compta (can Brugada).

Foto antiga cedida per **Montse Darné**
Dades facilitades per **Maria Estarriola i Fina Monell**
Muntatge: **Josep Estarriola**

SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR

